Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 25. septembrī*

Enerģētika – Elektroenerģijas iekšējais tirgus – Kopīga reģionālās darbības drošības koordinēšanas metodika – Sistēmas operatoru priekšlikuma noraidīšana – Jaudas aprēķināšanas reģions – *CORE* reģions – Atbilstība Regulai (ES) 2019/942, Regulai (ES) 2019/943 un Regulai (ES) 2017/1485

Lietā T-483/21

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Konstancina-Jezjorna [*Konstancin-Jeziorna*] (Polija), ko pārstāv *S. Goldberg*, *solicitor*, *A. Galos* un *E. White*, advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna* un *M. Rzotkiewicz*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (*ACER*), ko pārstāv *P. Martinet*, *Z. Vujasinovic* un *E. Tremmel*, pārstāvji, kam palīdz *P. Goffinet*, *M. Shehu* un *L. Bersou*, advokāti,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs F. Šalīns [*F. Schalin*], tiesneši P. Škvaržilova-Pelcla [*P. Škvařilová-Pelzl*], I. Nemms [*I. Nõmm*], G. Šteinfate [*G. Steinfatt*] un D. Kukovecs [*D. Kukovec*] (referents),

sekretāre: I. Kurme, administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

pēc 2023. gada 14. jūnija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Ar šo prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.* lūdz atcelt Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) Apelācijas valdes 2021. gada 28. maija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), ar kuru apstiprināts *ACER* 2020. gada 4. decembra Lēmums Nr. 33/2020 par elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru (turpmāk tekstā – "PSO") priekšlikumu tā sauktās "*CORE*" jaudas aprēķināšanai reģionā, kurā ietilpst Beļģija, Čehija, Vācija, Francija, Horvātija, Luksemburga, Ungārija, Nīderlande, Austrija, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija (turpmāk tekstā – "*CORE* reģions"), attiecībā uz kopīgu metodiku reģionālās darbības drošības koordinācijai (turpmāk tekstā – "drošības metodika (*ROSC*)") un noraidīta tās apelācijas sūdzība lietā A-007-2021 (konsolidēta).

Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāja ir PSO, kas atbild par elektroenerģijas tīkla pārvaldību, uzturēšanu un attīstību Polijā. Tā kā prasītāja ir valsts uzņēmums, tās vienīgais akcionārs ir Polijas Valsts kase, ko pārstāv pilnvarotais ministrs stratēģiskās enerģētikas infrastruktūras jautājumos.

3 2016. gada 17. novembrī *ACER* pieņēma Lēmumu Nr. 06/2016 par reģionu noteikšanu jaudas aprēķināšanai. Šī lēmuma 1. pantā un I pielikumā ir uzskaitītas *CORE* reģionā ietilpstošo dalībvalstu teritorijas.

4 Atbilstoši Komisijas Regulas (ES) 2017/1485 (2017. gada 2. augusts), ar ko izveido elektroenerģijas pārvades sistēmas darbības vadlīnijas (OV 2017, L 220, 1. lpp.), 5. panta 1. punktam, 6. panta 3. punkta b) apakšpunktam un 76. pantam katra jaudas aprēķināšanas reģiona PSO ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc šīs regulas 75. panta 1. punktā minētās metodikas darbības drošības analīzes koordinācijai (turpmāk tekstā – "analīzes metodika (*CSAM*)") apstiprināšanas piedāvā valsts regulatīvajām iestādēm (turpmāk tekstā – "VRI") drošības metodiku (*ROSC*).

5 Analīzes metodika (*CSAM*) tika apstiprināta 2019. gada 19. jūnijā ar *ACER* Lēmumu Nr. 07/2019, un PSO līdz 2019. gada 19. septembrim bija jāiesniedz priekšlikums drošības metodikai (*ROSC*). Tā kā PSO šo priekšlikumu šajā termiņā neiesniedza, tie informēja Eiropas Komisiju par kavēšanos un tā piekrita pagarināt termiņu līdz 2019. gada 21. decembrim.

6 2019. gada 19. decembrī *CORE* reģiona PSO iesniedza VRI "Kopīgu *CORE* reģiona PSO metodiku reģionālās darbības drošības koordinācijai, kas izstrādāta atbilstoši Regulas 2017/1485 76. pantam" (turpmāk tekstā – "PSO priekšlikums"). Pēdējā VRI PSO priekšlikumu saņēma 2020. gada 31. janvārī.

7 PSO priekšlikumam bija pievienots paskaidrojums.

8 Atbilstoši Regulas 2017/1485 6. panta 7. punktam VRI bija jāpanāk vienošanās un jāpieņem lēmums par PSO priekšlikumu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad pēdējā VRI bija saņēmusi šo priekšlikumu. Ja VRI nepanāk vienošanos šajā sešu mēnešu termiņā vai pēc to kopīga pieprasījuma, *ACER* saskaņā ar šīs regulas 6. panta 8. punktu sešu mēnešu laikā jāpieņem lēmums par minēto priekšlikumu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/942 (2019. gada 5. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (OV 2019, L 158, 22. lpp.), 6. panta 10. punktam.

9 2020. gada 5. jūnijā *CORE* reģiona Energoregulatoru foruma priekšsēdētājs šī reģiona VRI vārdā informēja *ACER*, ka pēdējās minētās ir vienojušās lūgt tai lemt par PSO priekšlikumu saskaņā ar Regulas 2017/1485 6. panta 8. punktu. Šim lūgumam, kas tika nosūtīts pa elektronisko pastu, bija pievienots *CORE* reģiona VRI neoficiāls dokuments par PSO priekšlikumu, kurā bija izklāstīts to viedoklis.

10 Pēc minētā lūguma saņemšanas *ACER* atzina kompetenci pieņemt individuālu lēmumu par drošības metodiku (*ROSC*) *CORE* reģionam atbilstoši Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta b) apakšpunkta otrajai daļai.

11 Pēc ilgstoša sadarbības, apspriešanās un diskusiju laikposma starp *ACER*, visām *CORE* reģiona VRI un visiem šī reģiona PSO par PSO priekšlikumu un grozījumiem, kas šajā priekšlikumā izdarīti vairākās sanāksmēs un balsošanas kārtās, *ACER* Regulatoru valde, kuras sastāvā ir VRI pārstāvji, pieņēma Lēmumu Nr. 33/2020. Šī lēmuma I pielikumā ir ietverta *CORE* reģiona drošības metodika (*ROSC*) atbilstoši Regulas 2017/1485 76. pantam (turpmāk tekstā – "apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*)").

12 2021. gada 4. februārī prasītāja atbilstoši Regulas 2019/942 28. pantam *ACER* Apelācijas valdē iesniedza apelācijas sūdzību par Lēmumu Nr. 33/2020. Vēl viens *CORE* reģiona PSO, t.i., *TransnetBW GmbH*, arī iesniedza apelācijas sūdzību pret šo lēmumu. 2021. gada 18. februārī Apelācijas valde abas apelācijas sūdzības konsolidēja vienā lietā A-007-2021 (konsolidēta).

13 Ar 2021. gada 28. maija apstrīdēto lēmumu *ACER* Apelācijas valde atstāja negrozītu Lēmumu Nr. 33/2020 un pilnībā noraidīja šīs abas pret to iesniegtās apelācijas sūdzības.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītājas, ko atbalsta Polijas Republika, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest *ACER* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 *ACER* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību pilnībā;

– piespriest prasītājai un Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

16 Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, būtībā uzskatīdama, ka *ACER* bija kompetenta paplašināt reģionālās koordinācijas tvērumu un piemērošanas jomu. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā neesot norādīts pietiekams pamatojums. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) atbilda Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV 2019, L 158, 54. lpp.) 35. pantam un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem

noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV 2019, L 158, 125. lpp.) 40. pantam, neraugoties uz tās pārāk plašo tvērumu. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemdama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) neietekmē PSO iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) ir noteikti taisnīgi noteikumi elektroenerģijas tirdzniecībai starp zonām un ir ieviesti atbilstoši stimuli pārslodžu risināšanai un efektīvām investīcijām korektīvos pasākumos saistībā ar ierīcēm. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinādama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) netraucējot ievērot darbības drošības robežas, it īpaši sprieguma robežas, un tāpēc šī metodika atbilst attiecīgajām tiesību normām.

17 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms kopā izvērtēt prasītājas pirmo un trešo pamatu un pēc tam secīgi – ceturto, piekto, sesto un otro pamatu.

Ievada apsvērumi par darbības drošības reģionālās novērtēšanas procesu

18 Saskaņā ar apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 3. pantu reģionālā darbības drošības koordinācija, ko reglamentē minētā metodika, ietver, pirmkārt, reģionālo darbības drošības analīzi un, otrkārt, reģionālo darbības drošības novērtēšanas procesu (turpmāk tekstā – "*CROSA* process"), kuru īsteno reģionālie koordinācijas centri (turpmāk tekstā – "reģionālie centri") atbilstoši Regulas 2017/1485 78. panta 2. punkta a) apakšpunktam, un tas sekmē korektīvo pasākumu koordinētu sagatavošanu atbilstoši minētās regulas 76. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

19 Pirms izvērtēt prasītājas izvirzītos pamatus un argumentus pēc būtības, jāizklāsta *CROSA* procesa darbība, lai labāk izprastu šīs tiesvedības kontekstu un prasītājas izvirzītos tehniskos pamatus.

20 *CROSA* process ir process, kas atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 3. panta 2. punktam notiek, pirmkārt, vienu reizi pirms elektroenerģijas piegādes un, otrkārt, vismaz trīs reizes piegādes dienā.

21 Minētais process sākas ar darbības drošības vietējo novērtējumu, ko atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 13. pantam un 14. panta 1. punktam katrs PSO veic savā tīklā.

22 Minētais novērtējums ļauj katram PSO izveidot individuālu tīkla modeli, kurš Komisijas Regulas (ES) 2015/1222 (2015. gada 24. jūlijs), ar ko izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas (OV 2015, L 197, 24. lpp.), 2. panta 1. punktā definēts kā "datu kopums, ko veido elektroenerģijas sistēmas raksturlielumi (ražošana, slodze un tīkla topoloģija)".

23 Ja individuālā tīkla modelī plūsma vienā līnijā pārsniedz maksimālo plūsmu, tas atbilst fiziskai pārslodzei, kas ir drošības pārkāpums. Šādā situācijā ir nepieciešams sagatavot un aktivizēt korektīvu pasākumu, lai tiktu ievērotas darbības drošības robežas.

24 Korektīvs pasākums Regulas 2015/1222 2. panta 13. punktā definēts kā "ikviens pasākums, ko manuāli vai automātiski piemēro viens vai vairāki PSO, lai uzturētu darbības drošību". Runa it īpaši ir par pārdispečēšanu, kas Regulas 2019/943 2. panta 26. punktā ir definēta kā "pasākums, tostarp samazināšana, ko aktivizē viens vai vairāki [PSO], mainot ražošanas paraugu, slodzes paraugu vai abus minētos, lai izmainītu fiziskās plūsmas elektrosistēmā un mazinātu fizisku

pārslodzi vai kā citādi nodrošinātu sistēmas drošību", vai kompensācijas tirdzniecību, kas šīs regulas 2. panta 27. punktā definēta kā "starpzonu apmaiņa, ko ierosina sistēmu operatori starp divām tirdzniecības zonām, lai mazinātu fizisku pārslodzi".

25 Sagatavojot individuālu tīkla modeli un nosakot pārslodzi, PSO atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 14. panta 2. punktam var jau plānot korektīvo pasākumu aktivizēšanu gandrīz reāllaikā, lai novērstu šādus darbības drošības pārkāpumus. Šiem pasākumiem var būt vai var nebūt pārrobežu nozīme.

26 No apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 9. panta 2. punkta izriet, ka korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi ir tie, kas vismaz atsevišķos gadījumos var novērst pārslodzi uz elementiem, kas minēti tās 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, proti, uz visiem kritiskajiem tīkla elementiem, kas tiek ņemti vērā, lai aprēķinātu starpzonu jaudu, kā noteikts jaudas aprēķināšanas metodikā, un uz visiem citiem tīkla elementiem ar 220 kV vai lielāku spriegumu. Tomēr atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 7. panta 3. punkta d) apakšpunkta i) un ii) punktam katrs PSO var vienpusēji izslēgt atsevišķus tīkla elementus no *CROSA* procesa. Turklāt atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 5. panta 1. punkta b) apakšpunktam PSO var arī vienprātīgi izslēgt jebkuru *CROSA* procesa tīkla elementu, izņemot kritiskos tīkla elementus.

27 PSO savā individuālā tīkla modelī atbilstoši šīs pašas metodikas 13. panta 1. punktam norāda arī visus pieejamos korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi.

28 Pēc tam atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 18. pantam individuālie tīkla modeļi tiek iesniegti reģionālajiem centriem, kas tos apvieno, lai izveidotu kopēju tīkla modeli katrai dienas stundai. Kopējais tīkla modelis Regulas 2015/1222 2. panta 2. punktā ir tostarp definēts kā "Savienības mēroga datu kopa, par ko vienojušies dažādi PSO un kas ietver elektroenerģijas sistēmas galvenos raksturlielumus (ražošana, slodze un tīkla topoloģija)".

29 Pat ja katrs PSO individuālu tīkla modeli iesniedz bez pārslodzes plānoto korektīvo pasākumu dēļ, plūsmas tīkla elementos var mainīties laikā, kad kopējā tīkla modelī tiek apvienoti dažādi modeļi, un var rasties jaunas pārslodzes.

30 Tāpēc *CROSA* procesa mērķis ir koordinēt, apstiprināt un īstenot korektīvus pasākumus ar pārrobežu nozīmi atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 3. panta 2. punkta b) apakšpunktam. Konkrētāk – *CROSA* procesa algoritms, ko sauc par "korektīvo pasākumu optimizāciju", par katru stundu kopējā tīkla modelī nosaka visu PSO pieejamo korektīvo pasākumu ar pārrobežu nozīmi optimālu kombināciju, lai atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 20., 23., 24. pantam, kā arī 27. panta 1. punktam novērstu visas pārslodzes ar pārrobežu nozīmi, kas identificētas tīkla elementos kopējā tīkla modelī, neradot jaunas pārslodzes.

31 Šie korektīvie pasākumi tiks īstenoti nākamajā dienā pēc iespējas tuvāk reāllaikam atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 31. panta 1. punktam.

32 Tāda pati loģika attiecas uz "tekošās dienas" *CROSA* procesu, kas notiek elektroenerģijas piegādes dienā. Vismaz trīs reizes dienas laikā reģionālie centri sagatavo PSO zināšanai saskaņotus korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi.

33 Tomēr, ja kāds PSO, veicot vietējo darbības drošības analīzi, konstatē jaunu darbības drošības pārkāpumu starp diviem *CROSA* procesa atkārtojumiem vai pēc pēdējā *CROSA* procesa atkārtojuma, tas atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 33. panta 2. punkta b) apakšpunktam var novērst minēto pārkāpumu ārpus *CROSA* procesa saskaņā ar ātrās aktivizēšanas procedūru.

Par pirmo un trešo pamatu, kas attiecas uz ACER kompetenci un apstrīdētās drošības metodikas (ROSC) tvērumu

34 Ar pirmo pamatu prasītāja, ko atbalsta Polijas Republika, vispirms apgalvo, ka *ACER* neesot bijusi kompetenta noraidīt PSO priekšlikumu par apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumu un paplašināt to. Turpinot tā apgalvo, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai *ACER* kompetence nav "precīzi noteikta", jo Apelāciju valde apstrīdētā lēmuma 484. punktā uzsvēra, ka *ACER* kompetenci ierobežo tikai samērīguma un subsidiaritātes principi LES 4. un 5. panta izpratnē. Visbeidzot prasītāja min vairākus piemērus no apstrīdētā lēmuma, kas pierādot, ka Apelācijas valde esot akceptējusi un pat atzinīgi vērtējusi faktu, ka *ACER* ir atteikusies no savas kompetences, lai gan tai nebija nekāda juridiska pamata to darīt.

35 Ar trešo pamatu prasītāja, ko atbalsta Polijas Republika, apgalvo, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) un it īpaši tās tīkla elementu un korektīvo pasākumu definīcija respektē Regulas 2019/943 35. panta 5. punktu un Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunktu. Prasītājas ieskatā minētajā metodikā praktiski visi tās tīkla elementi un visi korektīvie pasākumi ir kvalificēti kā tādi, kam ir pārrobežu nozīme, un tas PSO liedzot iespēju pārvaldīt elektroenerģijas plūsmas savos tīklos un izpildīt tiem uzliktos pienākumus, tādējādi ierobežojot to spēju nodrošināt darbības drošību. Ja notiktu šādi, tad apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) netiktu ņemta vērā atšķirība starp darbības drošības pārkāpumiem, kuri "jārisina" koordinēti, un tiem, kuri tā "nav jārisina", kā tas noteikts Regulas 2017/1485 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un tiktu pārkāpts minētās regulas 76. panta 2. punkts, no kura izrietot šī atšķirība.

36 Replikas rakstā prasītāja arī apgalvo, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) nav saderīga ar analīzes metodikas (*CSAM*) 16. pantu, kurā paredzēts, ka, izstrādājot drošības metodiku (*ROSC*), PSO atbilstoši analīzes metodikas (*CSAM*) 15. pantam jāparedz "noteikumi, ar kuriem nosaka korektīvo pasākumu ar pārrobežu nozīmi kopēja saraksta sagatavošanas un PSO, kurus skar šādu korektīvo pasākumu ietekme, noteikšanas procesu". Taču apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) *ACER* esot ieviesusi pārrobežu nozīmes prezumpciju, kuru PSO varot atspēkot tikai vienprātīgi.

37 *ACER* apstrīd prasītājas, kā arī Polijas Republikas argumentus un lūdz šos pamatus noraidīt.

38 Šajā ziņā *ACER* apstrīd pirmā un trešā pamata pieņemamību. Attiecībā uz pirmo pamatu *ACER* apgalvo, ka, pirmkārt, tas neesot pietiekami skaidrs un precīzs Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkta izpratnē – šī neprecizitāte tai liedz uz to sniegt lietderīgu atbildi un, otrkārt, tas esot jauns pamats, kas Apelācijas valdē nebija izvirzīts. Trešais pamats esot balstīts, pirmām kārtām, uz argumentiem, kas Apelācijas valdē jau bija formulēti identiski, un, otrām kārtām, uz jaunu argumentu, kas balstīts uz Regulas 2017/1485 21. panta 1. punktu.

Par pirmā un trešā pamata pieņemamību

39 Attiecībā uz to, ka pirmais pamats nav pietiekami skaidrs un precīzs Reglamenta 76. panta d) punkta izpratnē, it īpaši no *ACER* iebildumu raksta izriet, ka tā ir sapratusi visus prasītājas šajā ziņā formulētos iebildumus un uz tiem atbildējusi lietderīgi, tādējādi ļaujot Vispārējai tiesai veikt savu pārbaudi, tāpēc šis apgalvojums par nepieņemamību jānoraida.

40 Attiecībā uz pirmā pamata jauno raksturu ir taisnība, ka šķietami prasītāja Apelācijas valdē nav skaidri apstrīdējusi *ACER* kompetenci pieņemt lēmumu noraidīt PSO priekšlikuma par drošības metodikas (*ROSC*) tvērumu, un tāpēc šis pamats jāatzīst par nepieņemamu. Proti, kā izriet no Regulas 2019/942 29. panta, atcelšanas prasību par lēmumu, ko *ACER* pieņēmusi saskaņā ar minēto regulu, var celt Eiropas Savienības Tiesā tikai pēc tam, kad ir pabeigta šīs pašas regulas 28. pantā paredzētā procedūra Apelācijas valdē, un tas principā nozīmē, ka pamatus, kuri nav izvirzīti minētajā valdē, nevar pirmo reizi izvirzīt atcelšanas prasībā Vispārējā tiesā. Proti, tā kā tā attiecas tikai uz šīs Apelācijas valdes lēmumu, tā izskatāma, ņemot vērā strīdu faktisko un juridisko kontekstu, kādi tie tika iesniegti izskatīšanai šādā Apelācijas valdē (spriedums, 2022. gada 16. marts, *MEKH* un *FGSZ/ACER*, T-684/19 un T-704/19, EU:T:2022:138, 48. punkts). Turpmāk norādīto iemeslu dēļ pirmais pamats katrā ziņā ir nepamatots un tāpēc jānoraida.

41 Attiecībā uz trešā pamata atbalstam izvirzītajiem argumentiem, kurus prasītāja Apelācijas valdē jau esot izvirzījusi identiski, jāuzskata, ka prasītāja var Vispārējā tiesā apstrīdēt argumentāciju, kuru Apelācijas valde izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, un – konkrētāk – ja tā to uzskata par nepieciešamu, balstoties uz šajā valdē jau izvirzītajiem, bet tās noraidītajiem iebildumiem, mēģināt pierādīt, ka šajā argumentācijā ir pieļautas tiesību kļūdas. Pretējā gadījumā tiesvedībai Vispārējā tiesā daļēji zustu jēga. Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma 566. punktā Apelācijas valde analīzi par apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumu pabeidza, atzīdama, ka tas atbilst Regulas 2019/943 35. panta 5. punktam, Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunktam un Regulas 2017/1485 21. panta 1. punktam. No tā izriet, ka prasītājas argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt šo secinājumu, ko Apelācijas valde ir izdarījusi apstrīdētajā lēmumā, ir pieņemami.

42 Attiecībā uz argumenta, kurš balstīts uz Regulas 2017/1485 21. panta 1. punktu un kuru prasītāja izvirzījusi trešā pamata atbalstam, apgalvoto jauno raksturu jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 552.–566. punktā Apelācijas valde, izvērtēdama jēdzienu "korektīvi pasākumi ar pārrobežu nozīmi", savu argumentāciju tostarp ir pamatojusi ar šo tiesību normu. No tā izriet, ka – pretēji *ACER* apgalvojumiem – šo argumentu nevar kvalificēt kā jaunu un tāpēc tas ir pieņemams.

Par pirmā pamata pamatotību

43 Attiecībā uz pirmā pamata pamatotību jānorāda, ka ar Regulas 2019/942 6. panta 10. punktu un Regulas 2017/1485 6. panta 8. punktu *ACER* ir piešķirtas tiesības sešu mēnešu laikā lemt vai pieņemt atsevišķus lēmumus par regulatīviem jautājumiem vai problēmām, kas ietekmē pārrobežu tirdzniecību vai pārrobežu sistēmu drošību un ietilpst VRI kompetencē, piemēram, apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) pieņemšanu, ja kompetentās VRI nav panākušas vienošanos tām šim nolūkam noteiktajā termiņā vai kompetentās VRI tai ir iesniegušas kopīgu lūgumu šajā izpratnē.

44 Šajā gadījumā nav strīda par to, ka ar 2020. gada 5. jūnija elektroniskā pasta vēstuli *CORE* reģiona VRI ar minētā reģiona Energoregulatoru foruma priekšsēdētāja starpniecību, balstoties uz Regulas 2017/1485 6. panta 8. punktu, kopīgi lūdza *ACER* lemt par PSO priekšlikumu.

45 Tādējādi šajā gadījumā *ACER* kompetence lemt vai pieņemt galīgu lēmumu par apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*) šajā lietā balstījās uz apstākli – kas minēts Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas b) apakšpunktā un Regulas 2017/1485 6. panta 8. punktā –, ka visas VRI tai bija kopīgi lūgušas lemt par šo metodiku.

46 Šajā ziņā jāatgādina, ka, ņemot vērā it īpaši Regulas 2019/942 6. panta formulējumu, kā arī šī regulējuma kontekstu un mērķus, Vispārējā tiesa 2023. gada 15. februāra sprieduma *Austrian Power Grid* u.c./*ACER* (T-606/20, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2023:64) 39.–61. punktā nosprieda, ka *ACER* nav saistoša kompetento VRI paustā nostāja un tā, ņemot vērā tai piešķirtās lēmumu pieņemšanas pilnvaras un lai efektīvi izpildītu savas regulatīvās funkcijas, pirms PSO priekšlikumu apstiprināšanas var tos grozīt. Ņemot vērā Regulas 2017/1485 6. panta 8. punkta formulējumu, kurš iekļaujas tajā pašā kontekstā kā Regula 2019/942 un kura mērķi ir analogi minētās regulas mērķiem, tas jāinterpretē tādā pašā nozīmē, jo ar to *ACER* tiek piešķirtas pilnvaras pašai lemt par priekšlikumiem, ko tai iesniedz VRI, kā tas šajā gadījumā ir attiecībā uz apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*).

47 No iepriekš minētā izriet, ka *ACER* kompetence šajā ziņā ir precīzi noteikta Regulas 2019/942 6. panta 10. punktā un Regulas 2017/1485 6. panta 8. punktā, un tas ļauj noraidīt prasītājas iebildumu, kurā ir apgalvots pretējais.

48 No iepriekš minētā arī izriet, ka pretēji prasītājas apgalvojumiem *ACER*, pamatojoties uz Regulas 2019/942 6. panta 10. punktu un Regulas 2017/1485 6. panta 8. punktu, bija kompetenta noraidīt PSO priekšlikumu par apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumu un tai bija juridisks pamats, lai to darītu.

Par trešā pamata pamatotību

49 Attiecībā uz trešā pamata pamatotību jākonstatē, ka no Regulas 2019/943 35. panta 5. punkta izriet, ka PSO atbild par elektroenerģijas plūsmu pārvaldību un drošas, uzticamas un efektīvas elektroenerģijas sistēmas nodrošināšanu atbilstoši Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunktam, savukārt reģionālie centri papildina PSO lomu, īstenojot tiem uzticētos reģionālās nozīmes uzdevumus atbilstoši Regulas 2019/943 37. pantam.

50 Regulas 2019/943 37. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēts, ka reģionālie centri ir atbildīgi par *CROSA* procesa īstenošanu atbilstoši metodikai, kas izstrādāta saskaņā ar Regulu 2017/1485. Šīs kompetences kontekstā tie sagatavo koordinētas darbības PSO zināšanai, kuras PSO īsteno, izņemot, ja koordinēto darbību īstenošanas rezultātā tiktu pārkāptas darbības drošības robežas, ko definējis katrs PSO atbilstoši Regulas 2019/943 42. panta 2. punktam.

51 Tomēr prasītājas ieskatā Regulas 2017/1485 21. panta 1. punkta a) apakšpunkts ierobežo reģionālo centru veikto koordināciju tikai ar tādu darbības drošības pārkāpumu risināšanu, kuri "jārisina" koordinēti, savukārt apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) ietver arī pārkāpumus, kas šādi "nav jārisina".

52 Vispirms jānorāda, ka attiecībā uz to darbības drošības pārkāpumu definēšanu, kuri jārisina koordinēti, Regulas 2017/1485 21. panta 1. punktā nav atsevišķi noteikts, kuri darbības drošības pārkāpumi jārisina koordinēti un kuri nav, bet šajā ziņā ir atsauce uz Regulas 2017/1485 76. pantu un drošības metodiku (*ROSC*), kas pieņemta, pamatojoties uz minēto pantu. Prasītāja pati turklāt apgalvo, ka atbilstošais juridiskais kritērijs, lai definētu korektīvos pasākumus, kuri "jārisina" koordinēti, ir Regulas 2017/1485 76. panta 2. punktā minētais kritērijs.

53 No tā izriet, ka, lai pārbaudītu trešā pamata pamatotību, vispirms jāpārbauda, vai apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) ir balstīta uz kļūdainu Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkta interpretāciju, un pēc tam jāizvērtē iebildums par PSO kompetences, kas izriet no Regulas 2019/943 35. panta un Direktīvas 2019/944 40. panta, pārkāpumu, un – visbeidzot – prasītājas replikas rakstā izvirzītais iebildums par analīzes metodikas (*CSAM*) 16. panta iespējami kļūdainu piemērošanu.

– Par Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkta kļūdainu interpretāciju

54 Regulas 2017/1485 76. panta 2. punktā paredzēts, ka, nosakot, vai pārslodzei ir pārrobežu mēroga nozīme, PSO ņem vērā pārslodzi, kas rastos, ja starp kontroles zonām nenotiktu jaudas apmaiņa.

55 Starp pusēm nav strīda, ka visiem tīkla elementiem, kuru spriegums ir 220 kV vai lielāks, varētu būt pārrobežu nozīme. Lietas dalībnieku domstarpības attiecas tikai uz jautājumu, kādas konkrētas pārslodzes attiecībā uz šādiem elementiem būtu *CROSA* procesā jārisina koordinēti atbilstoši Regulas 2017/1485 76. panta 2. punktam.

56 Apstrīdētajā lēmumā Apelācijas valde šajā ziņā apstiprināja *ACER* nostāju, ka saskaņā ar Regulas 2017/1485 76. panta 2. punktu, visas pārslodzes tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, neatkarīgi no to izcelsmes, jārisina koordinēti *CROSA* procesā, un tas ietver gan pārslodzes, ko rada plānotā pārrobežu tirdzniecība, proti, piešķirtās plūsmas, gan pārslodzes, kuras rada neplānotas plūsmas, proti, loka plūsmas un plūsmas, kas rodas, aktivizējot korektīvos pasākumus, kuru mērķis ir atvieglot citas pārslodzes, kuras rada piešķirtās plūsmas.

57 Prasītāja apstrīd šo interpretāciju, apgalvodama, ka saskaņā ar Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkta gramatisko interpretāciju koordinēti būtu jārisina tikai pārslodzes, ko radījusi plānota pārrobežu tirdzniecība, proti, piešķirtās plūsmas. Tādējādi, ja nebūtu plānotas pārrobežu tirdzniecības, pārslodzi PSO kontrolētā tīklā labāk atrisinātu šis PSO, nevis *CROSA* process. Tāpēc prasītājas ieskatā visas pārslodzes vienā un tajā pašā tīkla elementā, kura spriegums ir lielāks par 220 kV, ne vienmēr būtu jārisina koordinēti.

58 Šajā ziņā vispirms jānosaka atbilstošais juridiskais kritērijs, lai sagatavotu drošības metodiku (*ROSC*), un pēc tam jāpārbauda, vai Apelācijas valde ir pareizi piemērojusi šo kritēriju minētajā metodikā.

59 No Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka, "nosakot, vai pārslodzei ir pārrobežu mēroga nozīme, PSO ņem vērā pārslodzi, kas rastos, ja starp kontroles zonām nenotiktu jaudas apmaiņa".

60 Raugoties no gramatiskā aspekta, šajā tiesību normā nav neviena elementa, kas ļautu identificēt korektīvos pasākumus, kuri būtu jārisina koordinēti, vai kas ļautu precīzi noteikt apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumu. No tā izriet, ka prasītājas veiktajai gramatiskajai interpretācijai nevar piekrist, jo minēto tiesību normu nav iespējams interpretēt neatkarīgi no tiesiskā konteksta, kurā tā ietilpst.

61 Analizējot no kontekstuālā aspekta, Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkts jāinterpretē, ņemot vērā minēto pantu kopumā un tiesību normas, uz kurām tajā ir tieša vai netieša atsauce, proti, tostarp Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktu un Regulas 2015/1222 35. pantu, uz kuru ir atsauce Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

62 Pirmām kārtām, attiecībā uz Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu jānorāda, ka no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka drošības metodikā (*ROSC*) jāparedz koordinēti pārvaldītu korektīvo pasākumu sagatavošana, bet no šīs tiesību normas nekādi neizriet, ka, lai noteiktu minētās metodikas tvērumu, būtu jāiezīmē atšķirība atkarībā no drošības pārkāpumu izcelsmes, piemēram, no pārslodzēm, kam nepieciešami koordinēti korektīvi pasākumi.

63 Turklāt jākonstatē, ka Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta tekstā būtībā ir paredzēts, ka korektīvo pasākumu sagatavošanas koordinēšana ir pamatota, pirmkārt, "ņemot vērā to pārrobežu nozīmi", kas noteikta atbilstoši Regulas 2015/1222 35. pantam un, otrkārt, "ņemot vērā [Regulas 2017/1485] 20.–23. panta prasības", un tas apstiprina šī sprieduma 62. punktā sniegto Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

64 Šajā ziņā arī jānorāda, ka Regulas 2015/1222 35. panta 4. punktā noteikts, ka pārdispečēšana un kompensācijas tirdzniecība ar pārrobežu nozīmi ir jākoordinē. Tā kā Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēta ne tikai pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības sagatavošanas koordinēšana, bet arī citu bezmaksas korektīvo pasākumu koordinēšana, šo pārrobežu nozīmes kritēriju, ņemot vērā šajā tiesību normā ietverto skaidro atsauci, piemēro arī šiem korektīvajiem pasākumiem.

65 Turklāt Regulas 2015/1222 35. panta 2. punktā paredzēts, ka katra reģiona PSO var efektīvi mazināt fizisko pārslodzi savā kontroles zonā neatkarīgi no tā, vai šīs pārslodzes iemesli lielā mērā ietilpst vai neietilpst to kontroles zonā.

66 Nepieciešamība koordinēt korektīvos pasākumus, ja tiem ir pārrobežu nozīme, izriet arī no Regulas 2019/943 16. panta 1. punkta trešā teikuma, kurā paredzēts, ka, "veicot darbības pasākumus, ar ko nodrošina, ka pārvades sistēma turpina darboties normālā stāvoklī, [PSO] ņem vērā šādu pasākumu ietekmi uz kaimiņos esošajām kontroles zonām un koordinē tos ar citiem skartajiem [PSO], kā paredzēts Regulā [..] 2015/1222".

67 Turklāt jānorāda, ka šo interpretāciju apstiprina arī Regulas 2017/1485 20.–23. panta saturs, kas atbilstoši Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktam jāņem vērā drošības metodikā (*ROSC*).

68 Šajā ziņā tostarp no Regulas 2017/1485 23. panta 2. punkta izriet, ka, gatavojot un aktivizējot korektīvu pasākumu, tostarp pārdispečēšanu vai kompensācijas tirdzniecību saskaņā ar Regulas 2015/1222 25. un 35. pantu, kompetentais PSO, saskaņojot ar iesaistītajiem PSO, novērtē šī korektīvā pasākuma ietekmi savā kontroles zonā un ārpus tās.

69 No minētās tiesību normas arī izriet, ka šis korektīvā pasākuma ietekmes novērtējums tiek veikts vispirms atbilstoši Regulas 2017/1485 75. panta 1. punktam, kurā paredzēta analīzes metodikas (*CSAM*) pieņemšana, pēc tam atbilstoši šīs regulas 76. panta 1. punkta b) apakšpunktam, kurā paredzēta drošības metodikas (*ROSC*) pieņemšana, un visbeidzot atbilstoši Regulas 2017/1485 78. panta 1., 2. un 4. punktam, kuros reglamentēta sadarbība starp PSO un reģionālajiem centriem.

70 Tāpēc, lasot Regulas 2015/1222 35. pantu kopsakarā ar Regulas 2017/1485 20.–23. pantu, atklājas, ka – pretēji prasītājas apgalvojumiem – drošības metodikā (*ROSC*) ir jāparedz nevis korektīvo pasākumu koordinēšana atkarībā no tādas pārslodzes izcelsmes, kuru paredzēts risināt ar šiem pasākumiem, bet gan atkarībā no pārrobežu nozīmes, kāda šiem pasākumiem var būt.

71 Otrām kārtām, runājot par Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktu, tajā paredzēts, ka drošības metodikā (*ROSC*) ir noteikti visiedarbīgākie un ekonomiski visefektīvākie korektīvie pasākumi darbības drošības pārkāpumu gadījumā, kas minēti Regulas 2017/1485 22. pantā, kurā aprakstītas dažādas korektīvo pasākumu kategorijas.

72 No tā izriet, ka viens no drošības metodikas (*ROSC*) mērķiem ir atrast optimālus korektīvos pasākumus visam jaudas aprēķināšanas reģiona tīklam. Tāpēc, nosakot minētās metodikas tvērumu, *ACER* bija jāparedz, ka tiks identificēti korektīvie pasākumi, kurus, ņemot vērā to pārrobežu nozīmi, varēja efektīvāk risināt koordinēti saskaņā ar *CROSA* procesu.

73 Ņemot vērā šīs tiesību normas, jākonstatē, ka Regulas 2017/1485 76. panta 2. punktā minētajā juridiskajā kritērijā ir paredzēts identificēt visus tīkla elementus, kuriem vispirms ir nepieciešama korektīvo pasākumu koordinēšana to pārrobežu nozīmes dēļ, pēc tam koordinācijai ir jāļauj efektīvi mazināt fizisko pārslodzi neatkarīgi no šīs pārslodzes izcelsmes un – visbeidzot – reģionālajai koordinācijai jāļauj rast optimālu risinājumu.

74 Šajā kontekstā Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir noteikti tīkla elementi, kuros principā rodas "pārslodzes ar pārrobežu nozīmi", kas jārisina ar korektīviem pasākumiem, kuri paši par sevi ir uzskatāmi par tādiem, kam ir pārrobežu nozīme.

75 Tāpēc jāpārbauda, vai šajā gadījumā Apelācijas valde ir pareizi piemērojusi šo kritēriju, uzskatīdama, ka visi aktivizētie korektīvie pasākumi, kas vismaz atsevišķos gadījumos var atrisināt strāvas ierobežojumu pārkāpumus tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, jārisina koordinēti saskaņā ar drošības metodiku (*ROSC*).

76 Šajā ziņā jāatgādina, ka to tīkla elementu noteikšana, kuriem ir pārrobežu nozīme, norāda uz definīciju, kas noteikta analīzes metodikā (*CSAM*), kas pieņemta, pamatojoties uz Regulas 2017/1485 75. pantu. Proti, Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta otrajā teikumā ir paredzēts, ka drošības metodikā (*ROSC*) jāievēro analīzes metodika (*CSAM*), kurā drošības metodikas (*ROSC*) pieņemšanai ir paredzēti daži elementi.

77 Tomēr analīzes metodikas (*CSAM*) 15. panta 1. punktā ir paredzēts, ka visi kritiskie tīkla elementi un visi tīkla elementi ar spriegumu, kas pārsniedz PSO noteikto līmeni, tiek kvalificēti kā tīkla elementi ar pārrobežu nozīmi, izņemot tīkla elementus, attiecībā uz kuriem PSO vienprātīgi vienojas, ka tiem nav pārrobežu nozīmes.

78 Saskaņā ar šo tiesību normu, PSO drošības metodikas (*ROSC*) paskaidrojuma 8. lappusē atzina (skat. šī sprieduma 7. punktu), ka *CROSA* procesam visbūtiskākie tīkla elementi bija ar 220 kV un 380 kV spriegumu, "ņemot vērā, ka šie elementi tika izmantoti, lai veicinātu jaudas apmaiņu starp tirdzniecības zonām Eiropas enerģētikas sistēmā". Savukārt PSO neuzskatīja, ka visi korektīvie pasākumi, kas aktivizēti saistībā ar šiem elementiem, būtu jāveic koordinēti *CROSA* procesā.

79 Taču, identificējot korektīvos pasākumus, kuri jāveic koordinēti, *ACER*, kā izriet no apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 12. apsvēruma, atzina, ka, tā kā *CORE* reģiona savstarpēji savienotais tīkls ir ļoti sazarots, kopumā nebija iespējams identificēt tādu tīkla elementu, kuru būtu ietekmējuši tikai korektīvi pasākumi, kam nav nekādas ietekmes uz citiem tīkla elementiem ar pārrobežu nozīmi, jo visi korektīvie pasākumi, kas vismaz atsevišķos gadījumos var atrisināt

pārslodzi tīkla elementos, kuru spriegums ir 220 kV vai lielāks, būtu jāuzskata par tādiem, kuriem ir pārrobežu nozīme, un tālab šiem elementiem aktivizētie korektīvie pasākumi būtu jākoordinē *CROSA* procesā.

80 Tiesas sēdē prasītāja paskaidroja, ka tā – precīzāk – iebilst pret to, ka *CROSA* procesā tiek koordinēti korektīvie pasākumi, kuru fiziskajai ietekmei uz minētajiem tīkla elementiem ir "ietekmes faktors", proti, plūsmas novirze tīkla elementā ar pārrobežu nozīmi, ko izraisa korektīva pasākuma piemērošanas un kas tiek normalizēta ar pieļaujamo pastāvīgo slodzi saistītā tīkla elementā ar pārrobežu nozīmi [« *a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent admissible loading* (*PAL*) *on the associated XNE* »], kura nepārsniedz 5 %. Tomēr ACER paskaidroja, un tas netika apstrīdēts, ka *CORE* reģiona starpsavienotā ļoti sazarotā tīkla dēļ nebija iespējams *ex ante* noteikt, vai korektīvais pasākums pārsniegs minēto slieksni vai nē, jo tā tiešā ietekme konkrētā brīdī bija atkarīga no citiem tīklā aktivizētiem korektīviem pasākumiem un plūsmām tīkla elementos.

81 Tādējādi Apelācijas valde vispirms, pamatojoties uz šo tehnisko vērtējumu un ņemot vērā piemērojamo juridisko kritēriju, pareizi atzina, ka visi korektīvie pasākumi, kas vismaz atsevišķos gadījumos spēj atrisināt pārslodzi tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, jākoordinē *CROSA* procesā. Turpinot – tā pareizi apstiprināja *ACER* nostāju, ka drošības metodikā (*ROSC*) būtu jāparedz, ka korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai mazinātu fizisku pārslodzi, neatkarīgi no tās izcelsmes visos tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu būtu jākoordinē *CROSA* procesā. Visbeidzot – Apelācijas valde, apstiprinādama, ka optimālo risinājumu visam *CORE* reģiona starpsavienotajam tīklam varēja atrast tikai starp visiem korektīvajiem pasākumiem, kas aktivizēti tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

82 Tāpēc Apelācijas valde, uzskatīdama, ka visas pārslodzes tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu bija jārisina koordinēti *CROSA* procesā atbilstoši drošības metodikai (*ROSC*), nav pieļāvusi nedz tiesību kļūdu, nedz acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

83 Tādējādi prasītājas iebildums par Regulas 2017/1485 76. panta 2. punkta pārkāpumu jānoraida.

– Par PSO kompetenču, kas izriet no Regulas 2019/943 35. panta un Direktīvas 2019/944 40. panta, pārkāpumu

84 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) ietvertā tīkla elementu un korektīvo pasākumu definīcija neatbilstot Regulas 2019/943 35. panta 5. punktam un Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunktam, jāatgādina, ka no šī sprieduma 52.–82. punktā veiktās analīzes izriet, ka *ACER* ir pareizi piemērojusi atbilstošo juridisko kritēriju un apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumā nav iekļāvusi korektīvus pasākumus, kuri "nav jārisina" koordinēti *CROSA* procesā.

85 No tā izriet, ka – pretēji prasītājas apgalvotajam un kā Apelācijas valde to pamatoti konstatējusi apstrīdētajā lēmumā –, definējot apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumu, tiek respektētas PSO kompetences to tīklu darbības drošības jomā, kas noteiktas Regulas 2019/943 35. panta 5. punktā un Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

86 Bez tam jākonstatē, ka, pirmām kārtām, pretēji prasītājas apgalvojumiem visi tīkla elementi un visi tās rīcībā esošie korektīvie pasākumi nav automātiski iekļauti apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*). Pirmkārt, atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 5. panta 1. punkta

b) apakšpunktam tajā nav iekļauti tīkla elementi, kuru spriegums ir mazāks par 220 kV. Turklāt PSO ir iespējams vienpusēji vai vienprātīgi noteiktus tīkla elementus izslēgt no minētās metodikas tvēruma, piemēram, tās 7. panta 3. punkta d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā uzskaitītos. Otrkārt, apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) atbilstoši šīs metodikas 8. panta 2. punktam nav iekļautas noteiktas Regulas 2017/1485 22. pantā minēto korektīvo pasākumu kategorijas. Turklāt PSO var vienprātīgi izslēgt noteiktus korektīvos pasākumus bez pārrobežu nozīmes atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 9. panta 2. punktam.

87 Jānorāda arī, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu secināt, ka tai vairs nebūs nekādu korektīvu pasākumu, lai nodrošinātu sava tīkla darbības drošību.

88 Otrām kārtām, jānorāda, ka PSO joprojām ir vienīgie atbildīgie par korektīvo pasākumu ar pārrobežu nozīmi aktivizēšanu, lai nodrošinātu savu tīklu darbības drošību.

89 Proti, ja ieteiktais korektīvais pasākums varētu apdraudēt PSO sistēmas darbības drošību, PSO var noraidīt minēto pasākumu koordinēšanas posmā katrā *CROSA* procesa atkārtojumā atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 27. pantam, kā arī Regulas 2019/943 42. panta 2. punktam.

90 Līdzīgi, ja rodas darbības drošības pārkāpums, kas nav paredzēts *CROSA* procesā, attiecīgais PSO var izmantot ātrās aktivizēšanas procedūru, lai bez reģionālā centra iejaukšanās un ciešā koordinācijā ar skartajiem PSO aktivizētu korektīvo pasākumu ar pārrobežu nozīmi sava tīkla darbības drošības nodrošināšanai atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 33. pantam. Tāpēc nav iemesla prezumēt, ka reģionālā koordinācija rada risku darbības drošībai.

91 No iepriekš minētā izriet, ka jānoraida prasītājas iebildums, ka tai neesot iespējams nodrošināt tās tīkla darbības drošību un tādējādi īstenot kompetences, kas tai piešķirtas ar Regulas 2019/943 35. pantu un Direktīvas 2019/944 40. pantu.

92 Šo pašu iemeslu dēļ jānoraida arī Polijas Republikas iebildums, ka prasītājai neesot iespējams nodrošināt minētās dalībvalsts energoapgādes drošību, jo apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) ierobežojot PSO rīcībā esošo korektīvo pasākumu katalogu, un ka pretēji solidaritātes principam, kā Tiesa to interpretējusi 2021. gada 15. jūlija spriedumā Vācija/Polija (C-848/19 P, EU:C:2021:598), prasītāja zaudējot svarīgus instrumentus savas kompetences īstenošanai.

93 Tāpēc prasītājas iebildums par Regulas 2019/943 35. panta 5. punkta un Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu jānoraida.

– Par analīzes metodikas (CSAM) 16. panta kļūdainu piemērošanu

94 Prasītāja arī apgalvo, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) neesot saderīga ar analīzes metodikas (*CSAM*) 16. pantu.

95 Šajā ziņā jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas 2017/1485 76. panta 1. punktu drošības metodikai (*ROSC*) faktiski ir jāatbilst analīzes metodikai (*CSAM*), kas pieņemta, pamatojoties uz Regulas 2017/1485 75. pantu.

96 Saskaņā ar analīzes metodikas (*CSAM*) 3. apsvērumu tajā tostarp ir ietverti noteikumi par korektīvo pasākumu, kas jāsaskaņo starp PSO, sagatavošanu un par korektīvo pasākumu efektīvu reģionālo koordināciju atbilstoši reģionālajai metodikai, ko PSO pieņems, pamatojoties uz Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

97 Bez tam analīzes metodikas (*CSAM*) 15. panta 3. punktā ir paredzēts, ka drošības metodikā (*ROSC*) PSO būtu jāpieņem procedūras noteikumi korektīva pasākuma ar pārrobežu nozīmes noteikšanai, kam vajadzētu balstīties uz kvalitatīvu vai kvantitatīvu pieeju, kā aprakstīts analīzes metodikas (*CSAM*) 15. panta 4.–6. punktā.

98 PSO priekšlikumā ir paredzējuši šādas procedūras savu iespējamo korektīvo pasākumu pārrobežu nozīmes novērtēšanai, ko katram individuālajam korektīvajam pasākumam vienprātīgi noteiktu PSO. Bez tam *CORE* reģiona VRI neoficiālajā dokumentā vienojās par kvalitatīvu un kvantitatīvu pieeju, bet tās arī atzina, ka ir nepieciešami papildu skaidrojumi, jo PSO priekšlikums nebija pilnībā pabeigts vai pietiekami detalizēts.

99 Pēc tam *ACER*, pamatojoties uz apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 12. un 13. apsvērumā izklāstīto tehnisko novērtējumu, atzina, ka visi korektīvie pasākumi, kas vismaz atsevišķos gadījumos var novērst strāvas ierobežojumu pārkāpumus tīkla elementā ar 220 kV vai lielāku spriegumu, proti, tīkla elementā ar pārrobežu nozīmi, jāuzskata par tādiem, kuriem pašiem ir pārrobežu nozīme, ja vien PSO nenolemj citādi. Savukārt *ACER* grozīja kvalitatīvo un kvantitatīvo pieeju, lai tās izmantotu tādu PSO identifikācijai, kurus ietekmē korektīva pasākuma ar pārrobežu nozīmi aktivizēšana, it īpaši saistībā ar ātrās aktivizēšanas procedūru.

100 Tomēr jāatzīmē, ka analīzes metodikas (*CSAM*) 16. pantā ir noteikta drošības metodikas (*ROSC*) izstrādes procedūra, kas paredz, ka *CORE* reģiona PSO kopīgi izstrādā drošības metodikas (*ROSC*) priekšlikumu, tostarp noteikumus korektīvo pasākumu pārrobežu nozīmes noteikšanai un PSO, kurus šie korektīvie pasākumi ietekmē vispārīgi.

101 Tādējādi Apelācijas valdei nevar pārmest, ka tā nav nodrošinājusi šīs tiesību normas ievērošanu, jo ar apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*) izstrādātajā procedūrā ir paredzēti kritēriji, lai PSO sagatavotu tīkla elementu ar pārrobežu nozīmi sarakstu un identificētu iespējama korektīva pasākuma pārrobežu nozīmi, un tajā ir arī paredzēti īpaši noteikumi par tīkla elementu izslēgšanu, kā arī par korektīviem pasākumiem bez pārrobežu nozīmes.

102 Tāpēc prasītājas iebildums par apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvēruma nesaderību ar analīzes metodikas (*CSAM*) 16. pantu jānoraida.

103 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājai nav izdevies pierādīt, ka Apelācijas valde, apstrīdētajā lēmumā nekonstatēdama Regulas 2019/943 35. panta 5. punkta un Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu, būtu pieļāvusi tiesību kļūdu vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Tāpēc pirmais un trešais pamats jānoraida.

Par ceturto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka esot pieļauts to noteikumu pārkāpums, kas garantē iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli, lai pārvaldītu iekšējās pārslodzes vai īstenotu balansēšanas uzdevumus

104 Ar ceturto pamatu prasītāja, kuru atbalsta Polijas Republika, apgalvo, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) ietekmējot PSO iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli un it īpaši šajā modelī ietverto integrētās grafiku sastādīšanas procesu, jo, tā kā tiek aktivizēts korektīvs pasākums ar pārrobežu nozīmi, tiem vairs nav iespējams piekļūt attiecīgajiem ražošanas resursiem un grozīt tikai ražošanas rīkojumus. Tomēr prasītājas ieskatā centrālajā dispečēšanā veiktais integrētās grafiku sastādīšanas process ir nepārtraukts process, kas sākas pirms *CROSA* procesa un tiek regulāri atjaunots reāllaikā, jo tas nereti tiek atjaunots vairāk nekā piecdesmit reizes dienā, bet *CROSA* procesā ir tikai viens nākamās dienas un trīs tekošās dienas atkārtojumi.

Atteikdamās atzīt šādu pārkāpumu, Apelācijas valde – prasītājas ieskatā – ir pieļāvusi tiesību kļūdu un kļūdaini interpretējusi Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu un Regulas 2019/943 12. panta 1. punktu.

105 Prasītāja būtībā apgalvo, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) tās plašā tvēruma dēļ kavē centrālās dispečēšanas modeļa izmantošanu, neļaujot pašai Polijā risināt nedz pārslodzes, nedz arī balansēšanu un tādējādi tā nevarot nodrošināt sava tīkla darbības drošību. Šajā ziņā prasītāja paskaidro, ka centrālās dispečēšanas modelī tā īsteno balansēšanas uzdevumus integrētā procesā kopā ar pārslodžu risinājumiem, bet pašdispečēšanas modelī abi procesi tiek veikti atsevišķi.

106 *ACER* apstrīd prasītājas, kā arī Polijas Republikas argumentus un lūdz šo pamatu noraidīt.

107 Šajā ziņā *ACER* apstrīd ceturtā pamata pieņemamību, jo tas esot balstīts uz Apelācijas valdē jau identiski formulētiem argumentiem.

108 Vispirms, runājot par ceturtā pamata pieņemamību, jāatgādina, ka prasītājai ir tiesības Vispārējā tiesā apstrīdēt Apelācijas valdes argumentāciju apstrīdētajā lēmumā, ja tā to uzskata par nepieciešamu, pamatojoties uz šajā valdē jau izvirzītajiem iebildumiem (skat. šī sprieduma 41. punktu). Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma 600. punktā Apelācijas valde atzina, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) neietekmē PSO iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeļa mehānismu. Tāpat no apstrīdētā lēmuma 609. punkta izriet, ka minētā valde, pamatojoties uz šī paša lēmuma 583.–608. punktā izklāstīto argumentāciju, tostarp secināja, ka no *CROSA* procesa izrietošie ierobežojumi neapdraud PSO pienākumus, kas izriet no Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunkta. No tā izriet, ka prasītājas iebildumi, kuru mērķis ir apstrīdēt šo apsvērumus, uz kuriem Apelācijas valde balstās apstrīdētajā lēmumā, ir pieņemami.

109 Attiecībā uz ceturtā pamata pamatotību jāprecizē, ka saskaņā ar Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu kompetentās iestādes "respektē attiecīgajam PSO uzticēto atbildību, lai nodrošinātu sistēmas drošību, tostarp atbilstīgi valstu tiesību aktos noteiktajam". Attiecībā uz Regulas 2019/943 12. panta 1. punktu tajā ir atsauce uz PSO atbildību par elektroenerģijas ražošanas resursu un pieprasījumreakcijas dispečēšanu, nosakot, ka šai dispečēšanai un reakcijai jābūt nediskriminējošai, pārredzamai un, ja vien minētā panta 2.–6. punktā nav paredzēts citādi, tirgū balstītai.

110 Šo PSO atbildību var īstenot, izmantojot centrālās dispečēšanas modeli, kas definēts Komisijas Regulas (ES) 2017/2195 (2017. gada 23. novembris) par elektroenerģijas balansēšanas vadlīnijām (OV 2017, L 312, 6. lpp.) 2. panta 18. punktā, un tas "ir grafiku sastādīšanas un dispečēšanas modelis, kurā PSO integrētās grafiku sastādīšanas procesa ietvaros attiecībā uz dispečējamajām ietaisēm nosaka ražošanas grafikus un patēriņa grafikus, kā arī elektroenerģijas ražošanas ietaišu un pieprasījumietaišu dispečēšanu".

111 Vispirms jānorāda, ka nedz Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunkts, nedz Regulas 2019/943 12. panta 1. punkts nenozīmē, ka drošības metodika (*ROSC*), kas pieņemta, pamatojoties uz Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu, neietekmē PSO darbību, kas ietver minētajās tiesību normās minētā centrālās dispečēšanas modeļa izmantošanu. Tomēr šīs tiesību normas interpretācija nevar izraisīt to, ka tiek apieta PSO tiešā atbildība nodrošināt savu tīklu darbības drošību, kā paredzēts tostarp Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunktā.

112 Tāpēc jāpārbauda, vai apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*), kā apgalvo prasītāja, liedz tai iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli iekšējo pārslodžu risināšanai un balansēšanas uzdevumu īstenošanai, tādējādi apdraudot tās pienākumu nodrošināt savas sistēmas drošību.

Par to noteikumu pārkāpumu, kas nodrošina iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli pārslodžu risināšanai individuālajā tīkla modelī

113 Pirmām kārtām, attiecībā uz iekšējo pārslodžu risināšanu prasītāja būtībā apgalvo, ka *CROSA* procesa retākie atkārtojumi ir šķērslis integrētās grafiku sastādīšanas procesa biežākiem atkārtojumiem Regulas 2017/2195 2. panta 19. punkta izpratnē, jo atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 14. panta 2. punktam nekādas jaunas izmaiņas ražošanas vai patēriņa grafikos nav iespējamas pēc *CROSA* procesa ikdienas atkārtojuma.

114 Šajā ziņā vispirms jānoraida prasītājas iebildums, ka, pirmkārt, katru dienu ir tikai viens *CROSA* procesa atkārtojums un, otrkārt, korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi var piemērot tikai pirms ikdienas *CROSA* procesa, bet integrētās grafiku sastādīšanas process – prasītājas ieskatā – tiek veikts vairāk nekā 50 reizes dienā.

115 Saskaņā ar drošības metodikas (*ROSC*) 31. panta 1. punktu korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi tiek aktivizēti gandrīz reāllaikā, nevis pirms *CROSA* procesa ikdienas beigām, kas dienā pirms piegādes dienas sākas plkst. 18.00.

116 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas iebildumu, ka apstākļi tīklā var mainīties ļoti ātri, ko varētu efektīvi atrisināt integrētās grafiku sastādīšanas process, jākonstatē, ka *CROSA* procesā ir paredzētas pietiekamas garantijas, lai nodrošinātu, ka PSO ievēro pienākumu nodrošināt sava tīkla darbības drošību.

117 Tādējādi, pirmkārt, apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 27. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tad, ja korektīva pasākuma ar pārrobežu nozīmi aktivizēšanas rezultātā tiek pieļauts darbības drošības pārkāpums, skartais PSO un par korektīvā pasākuma aktivizēšanu atbildīgais PSO var noraidīt minēto pasākumu. Šī pati iespēja ir paredzēta minētās metodikas 27. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ja šis pats pasākums vairs nav pieejams, proti, to vairs nevar īstenot.

118 Otrkārt, apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 33. pantā ir paredzēta ātrās aktivizēšanas procedūra, lai novērstu darbības drošības pārkāpumus, kas konstatēti starp diviem *CROSA* procesa atkārtojumiem un kas nevar gaidīt nākamo termiņu, kā arī darbības drošības pārkāpumus, kuri konstatēti pēc jaunākā *CROSA* procesa.

119 Tādējādi ātrās aktivizēšanas procedūra ir pakārtota procedūra ārpus *CROSA* procesa, kurā paredzēta šaurāka koordinācija tikai starp tiem PSO, kurus skar korektīvie pasākumi, kas jāaktivizē, lai novērstu jaunus darbības drošības pārkāpumus, kurus nebija iespējams novērst *CROSA* procesā. Šī procedūra ļauj PSO vienpusēji nodrošināt sava tīkla darbības drošību, ja *CROSA* procesā nebija iespējams konstatēt tā apdraudējumu.

120 Ņemot vērā iepriekš minēto, jānoraida arī Polijas Republikas izvirzītais iebildums, ka *CROSA* procesa piemērošana tīkliem ar centrālās dispečēšanas modeli radītu kļūdainu informāciju par piemērojamajiem korektīvajiem pasākumiem, jo šajā procesā neesot pieejama pēdējā informācija par stāvokli tīklā. Pat pieņemot, ka *CROSA* process būtu neefektīvs – un Polijas Republika to nav

pamatojusi –, tā nav pierādījusi, ka šī sprieduma 116.–118. punktā minētās garantijas nebūtu piemērotas, lai ļautu PSO nodrošināt sava tīkla darbības drošību, ja *CROSA* procesā nebūtu iespējams identificēt darbības drošības pārkāpumu un ieteikt koordinētu risinājumu.

121 Tāpēc jāsecina, ka Apelācijas valde, konstatēdama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) neliedza prasītājai iespēju centrālās dispečēšanas modelī risināt pārslodzes, nav pieļāvusi tiesību kļūdu, un līdz ar to Apelācijas valde nav pārkāpusi nedz Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu, nedz Regulas 2019/943 12. panta 1. punktu.

Par to noteikumu pārkāpumu, kas garantē iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli balansēšanas uzdevumu īstenošanai

122 Prasītāja izsaka arī iebildumu Apelācijas valdei, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir apstiprinājusi apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*), lai gan tā prasītājai liedzot īstenot balansēšanas uzdevumus.

123 Tomēr, kā *ACER* pamatoti apgalvo, prasītāja var grozīt vienības ražošanas grafiku balansēšanas nolūkā, pat ja uz šo vienību attiecas korektīvs pasākums ar pārrobežu nozīmi, un to var veikt līdz brīdim, kad šis korektīvais pasākums šajā vienībā tiek aktivizēts.

124 Taisnība, ka no Regulas 2017/1485 21. panta 1. punkta b) apakšpunkta būtībā izriet, ka PSO nevar "izstrādāt, sagatavot un aktivizēt" korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi nekoordinēti vai pat ārpus *CROSA* procesa. Tāpat no Regulas 2015/1222 35. panta 4. punkta izriet, ka PSO "atturas no vienpusējiem vai nesaskaņotiem" korektīviem pasākumiem ar pārrobežu nozīmi.

125 Tomēr aizliegums veikt jaunus korektīvus pasākumus ar pārrobežu nozīmi pēc *CROSA* procesa pēdējā atkārtojuma attiecas uz pārslodzes risināšanas pasākumiem, neskarot balansēšanas nolūkā veiktus pasākumus.

126 Proti, kā pamatoti apgalvo *ACER*, pat pēc *CROSA* procesa beigām integrētās grafiku sastādīšanas process var turpināties un mainīt ražošanas vienību ražošanas un patēriņa grafikus, ciktāl šo izmaiņu mērķis ir balansēšana. Šajā ziņā prasītāja tiesas sēdē atzina, ka, lai gan ir grūti nošķirt pārslodžu risināšanas nolūkā veiktos pārdispečēšanas pasākumus no balansēšanas nolūkā veiktajiem pasākumiem, šāda atšķirības iezīmēšana tomēr nav neiespējama.

127 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka ražošanas vienību, kurās tiek aktivizēti korektīvi pasākumi ar pārrobežu nozīmi atbilstoši *CROSA* procesa rezultātiem, nepieejamības dēļ prasītājai ir mazāk resursu nekā iepriekš, lai īstenotu balansēšanas uzdevumus, ar šo konstatējumu vien nepietiek, lai noteiktu Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunkta, kā arī Regulas 2019/943 12. panta 1. punkta pārkāpumu.

128 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, ka reģionālās koordinācijas loģikai ir raksturīgi, ka PSO nevar brīvi rīkoties ar visiem saviem resursiem, ja tiem ir pārrobežu nozīme.

129 Otrkārt, jāuzsver, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) ir paredzētas vairākas īpašas garantijas attiecībā uz balansēšanu. It īpaši minētās metodikas 25. pantā ir noteikts, ka *CROSA* procesam ir jānodrošina, lai optimizēti korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi neradītu nelīdzsvarotību enerģētikas jomā. Turklāt, kā pamatoti apgalvo *ACER*, saskaņā ar apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 31. panta 2. punktu PSO ātrās aktivizēšanas procesā var lūgt atkārtoti izvērtēt korektīvo pasākumu ar noteiktu pārrobežu nozīmi, ja pēc iestatījuma izmaiņām, kas izriet no integrētās grafiku sastādīšanas procesa, vairs nav nepieciešams aktivizēt šo pasākumu.

130 Tāpēc Apelācijas valdei nevar pārmest, ka tā nav ievērojusi PSO kompetences attiecībā uz centrālās dispečēšanas modeļa izmantošanu darbības drošības un balansēšanas nodrošināšanai, kā paredzēts Regulas 2017/1485 4. panta 2. punkta e) apakšpunktā, kā arī Regulas 2019/943 12. panta 1. punktā.

131 Pārējie iebildumi, ko prasītāja izvirzījusi ceturtā pamata atbalstam, neļauj atspēkot šo secinājumu.

132 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas iebildumu, ka, apstiprinādama apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*) un *CROSA* procesu, Apelācijas valde esot pieļāvusi prettiesisku iejaukšanos tās kompetencē attiecībā uz balansēšanas uzdevumu īstenošanu, jākonstatē, no vienas puses, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā paradigma, kas saukta par "vara plāksni" zonu tirgus modelī, kas tiek izmantota jaudas aprēķināšanas procesā un uz ko tā atsaucas, būtu atbilstoša, lai novērtētu apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tiesiskumu. Prasītāja faktiski paskaidro, ka Eiropā izmantotais zonu tirgus modelis ir balstīts uz vara plāksnes paradigmu, un precizē, ka tas nozīmē, ka vairumtirdzniecības tirgū nepastāv nekādi ierobežojumi komercdarbībai tirdzniecības zonā, proti, nepastāv nekādi ierobežojumi tirdzniecībai starp ražošanas un iekraušanas iekārtām, kas atrodas vienā un tajā pašā tirdzniecības zonā, un ka apmaiņu starp tirdzniecības zonām ierobežo elektroenerģijas pārvades iespēju pieejamība starp zonām. Tomēr jākonstatē, ka prasītāja nekādi nepaskaidro, kādā veidā fakts, ka Eiropā piemērotais zonu tirgus modelis ir balstīts uz šo paradigmu, tai liegtu izmantot ražošanas vienības balansēšanas uzdevumiem, ja šajās vienībās tiktu aktivizēts korektīvs pasākums ar pārrobežu nozīmi.

133 No otras puse, Apelācijas valdei nevar pārmest, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir apstiprinājusi, ka reģionālie centri varēja piedalīties elektroenerģijas sistēmas izmantošanā reāllaikā atbilstoši Regulas 2019/943 55. apsvērumam. Proti, no *CROSA* procesa darbības izriet, ka reģionālie centri tikai iesaka koordinētu korektīvu pasākumu, savukārt PSO joprojām ir pēdējie atbildīgie par šī pasākuma aktivizēšanu reāllaikā, kā izriet no Regulas 2019/943 42. panta 2. punkta, kā arī no Regulas 2017/1485 78. panta 4. punkta.

134 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas iebildumu par apgalvoto diskrimināciju starp PSO, kas darbojas saskaņā ar centrālās dispečēšanas modeli, un tiem, kuri darbojas saskaņā ar pašdispečēšanas modeli, jānorāda, ka tas netika izvirzīts nedz Apelācijas valdē, nedz prasības pieteikumā Vispārējā tiesā, bet gan tikai replikas rakstā. Tomēr atbilstoši Reglamenta 84. pantam tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, un prasītāja to nav norādījusi. Tāpēc šis iebildums ir novēlots un līdz ar to nepieņemams.

135 Katrā ziņā jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā ar vienlīdzīgu attieksmi pret centrālās dispečēšanas un pašdispečēšanas modeli tiktu pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

136 Proti, prasītāja neapstrīd, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) nekādi netiek iezīmēta atšķirība starp šiem diviem modeļiem un tālab attieksme pret tiem ir vienāda.

137 Šajā tiesvedībā *ACER* turklāt paskaidroja – un prasītāja to neapstrīdēja –, ka ierobežojumi, kas izriet no apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*), principā tādā pašā veidā ir piemērojami centrālās dispečēšanas un pašdispečēšanas modelim, jo tie ietekmēja ne tikai pārslodzes risinājumu, bet arī citus tīkla risinājumu procesus. Šajā ziņā *ACER* precizēja, ka PSO, kas darbojas saskaņā ar pašdispečēšanas modeli, jāņem vērā arī šie ierobežojumi, piemēram, attiecībā uz balansēšanas jaudas iegādi. Tādējādi balansēšanas jauda, kas izmantota kā korektīvs pasākums ar pārrobežu nozīmi, vairs nav bez diskriminācijas pilnībā pieejama balansēšanas nolūkiem nedz

PSO, kas darbojas saskaņā ar pašdispečēšanas modeli, nedz tiem, kuri darbojas saskaņā ar centrālās dispečēšanas modeli. Bez tam *ACER* apgalvo, ka šiem abiem modeļiem ir vieni un tie paši mērķi, un prasītāja to arī neapstrīd.

138 Taču atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai vispārējais diskriminācijas aizlieguma vai vienlīdzīgas attieksmes princips liedz vienādas situācijas risināt atšķirīgi un atšķirīgas situācijas risināt vienādi, ja vien šāda attieksme nav objektīvi pamatota (skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., C-127/07, EU:C:2008:728, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

139 No tā izriet, ka šajā gadījumā, lai pamatotu diskrimināciju, prasītājai bija jāpierāda, ka apstrīdētajai drošības metodikai (*ROSC*) bija atšķirīga ietekme uz viena no šo divu modeļu pārvaldību salīdzinājumā ar otru, un tā to nav izdarījusi.

140 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājai nav izdevies pierādīt, ka Apelācijas valde, apstrīdētajā lēmumā nekonstatēdama, ka ir pārkāpti noteikumi, kas PSO garantē iespēju izmantot centrālās dispečēšanas modeli, lai pārvaldītu iekšējās pārslodzes vai lai īstenotu balansēšanas uzdevumus, būtu pieļāvusi tiesību kļūdu. Tāpēc ceturtais prasības pamats jānoraida.

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka drošības metodikā (ROSC) noteikti taisnīgi noteikumi par elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecību un ieviesti pienācīgi stimuli pārslodžu risināšanai un lietderīgām investīcijām korektīvos pasākumos, kuri saistīti ar tādām ierīcēm kā fāzgriezes transformatori

141 Prasītāja apgalvo, ka *ACER* Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo apstiprinājusi *ACER* veikto Regulas 2019/943 1. panta c) punkta un Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkta interpretāciju, saskaņā ar kuru apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) nav, pirmkārt, paredzēti taisnīgi noteikumi elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībai un, otrkārt, nav sniegti pienācīgi stimuli pārslodžu risināšanai un investīcijām korektīvos pasākumos saistībā ar iekārtām, piemēram, fāzgriezes transformatoriem, kuri ļauj atvieglot pārslodzi, "veicinot" elektroenerģijas pārvietošanu no pārslogotas elektroenerģijas līnijas uz mazāk izmantotu elektroenerģijas līniju.

142 Šajā ziņā prasītāja norāda, ka pēc tam, kad sākts *CROSA* process, kas paredzēts apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*), PSO vairs nevar individuāli piemērot to rīcībā esošos korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi tādēļ, ka tie investējuši konkrētās iekārtās, piemēram, fāzgriezes transformatoros. Tādējādi apstrīdētā metodika ierobežojot PSO iespēju individuāli piemērot bezmaksas korektīvus pasākumus vietējā līmenī.

143 Prasītāja atgādina, ka korektīvie pasākumi, kas izvēlēti, lai samazinātu pārslodzi konkrētos tīkla elementos *CROSA* procesā, var atšķirties no korektīvajiem pasākumiem, kas attiecas tikai uz vietēju pārslodzi vai vietējiem korektīviem pasākumiem, un, ja rodas vairākas vienlaicīgas un savstarpēji saistītas pārslodzes dažādās viena reģiona daļās, tas rada sarežģījumus. Šīs vienlaicīgās pārslodzes būtu vēl problemātiskākas, ja tiktu izmantoti fāzgriezes transformatori, kas uzstādīti, lai samazinātu pārslodzi kādā tīkla elementā, jo tos, veicot korektīvu pasākumu ar pārrobežu nozīmi, varētu būt nepieciešams izmantot pretēji, lai palielinātu plūsmu pārslogotajos elementos nolūkā samazināt pārrobežu pārslodzi, un, prasītājas ieskatā, tas ir neloģiski.

144 Turklāt PSO, veicot korektīvu pasākumu ar pārrobežu nozīmi, varētu būt spiests piemērot reģionālu risinājumu, kurā apvienoti pasākumi, kuros izmantoti fāzgriezes transformatori, un pārdispečēšanas pasākumi, kas tam radītu pārdispečēšanas izmaksas, lai gan tas būtu varējis bez maksas izmantot fāzgriezes transformatoru, kurā tas iepriekš bija investējis, lai atvieglotu pārslodzi savos tīkla elementos. Tomēr prasītāja uzskata, ka nevienā Savienības tiesību normā PSO nav noteikts pienākums rīkoties tādu citu operatoru interesēs, kuri reģistrēti citās dalībvalstīs.

145 Prasītāja secina, ka ar apstrīdēto lēmumu, ar kuru apstiprināta apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*), ir ne tikai pārkāpts Regulas 2019/943 1. panta c) punkts un Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkts, bet tas ir arī pretrunā Regulas 2019/942 1. panta 2. punktam, lasot to kopsakarā ar Regulas 2019/943 19. pantu, jo Lēmums Nr. 33/2020 nesekmējot konsekventu, efektīvu un rezultatīvu Savienības tiesību piemērošanu, bet apgrūtinātu vai pat iznīcinātu centienus izpildīt Regulas 2019/943 19. pantu attiecībā uz pārslodzes ieņēmumu novirzīšanu investīcijās, kas ļauj samazināt starpsavienojumu pārslodzi.

146 *ACER* apstrīd prasītājas argumentus un lūdz noraidīt šo pamatu.

147 Šajā kontekstā *ACER* apstrīd piektā pamata pieņemamību, jo tas attiecoties uz apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*), kas izstrādāta saskaņā ar Lēmumu Nr. 33/2020, nevis uz apstrīdēto lēmumu.

148 Iesākumā attiecībā uz piektā pamata pieņemamību, pirmām kārtām, jānorāda, ka prasītāja Apelācijas valdei pārmet, ka tā, apstrīdētajā lēmumā apstiprinādama Lēmumā Nr. 33/2020 *ACER* veikto Regulas 2019/943 1. panta c) punkta un Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkta interpretāciju, esot pieļāvusi tiesību kļūdu. Turpinot – jākonstatē, ka prasītāja prasības pieteikumā piektā pamata atbalstam skaidri apstrīd konkrētus specifiskus apstrīdētā lēmuma punktus. Visbeidzot, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 643.–651. punktā Apelācijas valde paskaidroja iemeslus, kāpēc tā uzskatīja, ka ar apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*) netiek pārkāpts nedz Regulas 2019/943 1. panta c) punkts, nedz arī Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkts, it īpaši tāpēc, ka tā neliedz PSO investēt konkrētās iekārtās, piemēram, fāzgriezes transformatoros. No tā izriet, ka – pretēji *ACER* apgalvojumiem – prasītāja ar piekto pamatu apstrīd nevis Lēmumu Nr. 33/2020, bet gan apstrīdēto lēmumu. Tāpēc šis pamats ir pieņemams.

149 Attiecībā uz piektā pamata pamatotību, pirmkārt, jāprecizē, ka Regulas 2019/943 1. panta c) punktā ir noteikts mērķis sagatavot taisnīgus noteikumus elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībai un ka Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkta mērķis ir veicināt sistēmas darbības koordināciju un darbības plānošanu.

150 Runājot par Regulas 2019/942 1. panta 2. punktu, tajā *ACER* ir noteikts mērķis tostarp veicināt Savienības tiesību aktu konsekventu, efektīvu un rezultatīvu piemērošanu, lai sasniegtu Savienības mērķus klimata un enerģētikas jomā. Runājot par Regulas 2019/943 19. pantu, tajā būtībā ir reglamentēta to ieņēmumu sadale, kas izriet no starpzonu jaudas piešķiršanas, un tā 2. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka minēto ieņēmumu sadales mehānisma mērķis ir tostarp "segt izmaksas, kas radušās, veicot investīcijas tīklā, un attiecas uz starpsavienotāju pārslodzes samazināšanu".

151 Otrkārt, jākonstatē, ka apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) sekas var būt tādas, ka tiek ierobežota PSO iespēja individuāli piemērot bezmaksas korektīvos pasākumus vietējā līmenī, it īpaši vienlaicīgu un savstarpēji saistītu pārslodžu gadījumos dažādās *CORE* reģiona daļās, un

ACER to neapstrīd. Tomēr, kā atgādināja *ACER*, *CROSA* process var mainīt fāzgriezes transformatora konfigurāciju tikai, lai atrisinātu kopējā tīkla modelī identificētās pārslodzes un – atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 23. pantam – lai radītu jaunas pārslodzes vai atjaunotu vecās. Turklāt pārslodzes, ko "izraisījusi" *CROSA* procesā ieteikto korektīvo pasākumu piemērošana, piemēram, fāzgriezes transformatora parametru maiņa, arī tiek atrisinātas *CROSA* procesā, un tālab pārdispečēšanas izmaksas, kas bija nepieciešamas, lai atrisinātu šīs pārslodzes, kopējā tīkla modelī tiek attiecinātas uz pārslogotajiem tīkla elementiem.

152 Turklāt jānorāda, ka savos procesuālajos rakstos *ACER* atzina, ka *CROSA* process "izraisīto" pārslodžu samazināšanai var radīt PSO zināmas pārdispečēšanas izmaksas, it īpaši, mainot *CROSA* procesā ieteikto fāzgriezes transformatoru konfigurāciju, ja optimālam risinājumam *CORE* reģiona līmenī nepieciešamas gan izmaiņas fāzgriezes transformatoru konfigurācijā, gan dārgi korektīvie pasākumi, piemēram, pārdispečēšana. Tālab prasītāja pamatoti apgalvo, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) atsevišķiem PSO, piemēram, prasītājai, kura jau ir investējusi tādās iekārtās kā fāzgriezes transformatori, var radīt papildu izmaksas.

153 Tālab jāpārbauda, vai papildu izmaksas, ko atsevišķos gadījumos apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) var radīt PSO, kuri jau ir investējuši iekārtās, piemēram, fāzgriezes transformatoros, atklātu ar šo metodiku ieviesto noteikumu netaisnīgumu, un tāpēc, kā to apgalvo prasītāja, atturētu PSO investēt šajās iekārtās, un tādējādi tiktu pārkāpts Regulas 2019/943 1. panta c) punkts, Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kā arī Regulas 2019/942 1. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar Regulas 2019/943 19. pantu.

154 Attiecībā uz noteikumu, kas ieviesti ar apstrīdēto drošības metodiku (*ROSC*), apgalvoto netaisnīgumu, jākonstatē, ka izmaksas, kuras rodas, piemērojot *CROSA* procesā izvēlēto reģionālo risinājumu, ir saistītas ar reģionālo koordināciju un ir energoapgādes solidaritātes principa konkrēta izpausme.

155 Kā Tiesa atgādinājusi 2021. gada 15. jūlija sprieduma Vācija/Polija (C-848/19 P, EU:C:2021:598) 73. punktā, energoapgādes solidaritātes principa piemērošana nenozīmē, ka Savienības enerģētikas politikai nekādā ziņā nedrīkst būt negatīva ietekme uz kādas dalībvalsts konkrētajām interesēm enerģētikas jomā. Tomēr Savienības iestādēm un dalībvalstīm, īstenojot šo politiku, jāņem vērā iespējami skartās gan Savienības, gan dažādu dalībvalstu intereses, un gadījumā, ja šīs intereses nonāk pretrunā, tās jāizsver.

156 Šajā ziņā jānorāda, ka tieši izmaksas, kas rodas reģionālā risinājuma piemērošanas dēļ, tiks sadalītas starp PSO atkarībā no to devuma pārslodzē atbilstoši izmaksu sadales metodikai, kas pieņemta, pamatojoties uz Regulas 2015/1222 74. pantu. Turklāt jāuzsver, ka viens no *CROSA* procesa mērķiem ir risināt šīs pārslodzes un citus darbības drošības pārkāpumus reģionālā līmenī ekonomiski visefektīvāk.

157 Jāņem arī vērā, ka apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 35. pantā ir paredzēta uzraudzība, un, ja tās laikā tiktu konstatēts, ka *CROSA* procesā vienam un tam pašam PSO regulāri vai sistemātiski rodas augstākas izmaksas, grozījumu šajā metodikā varētu pamatot ar Regulas 2017/1485 7. panta 4. punktu.

158 Tāpēc jākonstatē – tas vien, ka reģionālās koordinācijas dēļ PSO var rasties lielākas izmaksas, nevar nozīmēt, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) paredzētie noteikumi būtu netaisnīgi un tādējādi ar šo metodiku tiktu pārkāpts Regulas 2019/943 1. panta c) punkts vai ka tie nebūtu piemēroti reģionālās koordinācijas veicināšanai Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.

159 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) nesekmējot PSO investēt aprīkojumā, piemēram, fāzgriezes transformatoros, tā nav sniegusi nekādu konkrētu informāciju par pārdispečēšanas izmaksu sadalījuma ekonomisko ietekmi, kas varētu pierādīt, ka šī metodika tiešām ir šķērslis investīcijām šajās iekārtās.

160 Taču, kā uzsvēra *ACER* un prasītāja pret to neiebilda, PSO tomēr var gūt labumu no investīcijām, ko tas investējis tādā iekārtā kā fāzgriezes transformators, ar nosacījumu, ka šī iekārta samazina izmaksas, kuras tam jāsedz, lai atrisinātu pārslodzes savā individuālajā tīkla modelī pirms *CROSA* procesa sākšanas.

161 Tā kā šajā gadījumā nav pierādīts, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) atturētu PSO investēt tādās iekārtās kā fāzgriezes transformatori, jānoraida prasītājas iebildums, ka esot pieļauts Regulas 2019/943 1. panta c) punkta, Regulas 2017/1485 4. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī Regulas 2019/942 1. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar Regulas 2019/943 19. pantu, pārkāpums.

162 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājai nav izdevies pierādīt, ka Apelācijas valde, uzskatīdama, ka drošības metodikā (*ROSC*) noteikti taisnīgi noteikumi par elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecību un ieviesti pienācīgi stimuli pārslodžu risināšanai un lietderīgām investīcijām korektīvajos pasākumos, kuri saistīti ar tādām ierīcēm kā fāzgriezes transformatori, būtu pieļāvusi tiesību kļūdu. Tāpēc piektais pamats jānoraida.

Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka esot pieļauts Regulas 2017/1485 76. un 77. panta, lasot tos kopsakarā ar šīs regulas 25. pantu un 4. panta 1. punkta d) un h) apakšpunktu un 2. punkta e) apakšpunktu, ar kuriem tiek garantēta darbības drošības robežu, it īpaši sprieguma robežu, ievērošana vietējā un reģionālā līmenī, pārkāpums

163 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatēdama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) neliedz PSO ievērot darbības drošības robežas, it īpaši sprieguma robežas. Līdz ar to Apelācijas valde esot kļūdaini atzinusi, ka minētā metodika nav pretrunā Regulas 2017/1485 76. un 77. pantam, kuri attiecas respektīvi uz priekšlikumu reģionālajai darbības drošības koordinācijai, ko PSO iesniedz, un kopīgiem noteikumiem reģionālās darbības drošības koordinācijas organizēšanai, kurus ietver šajā priekšlikumā, jo minētie panti jālasa kopsakarā, pirmkārt, ar Regulas 2017/1485 25. pantu, kas attiecas uz darbības drošības robežām, kuras nosaka katrs PSO, otrkārt, ar minētās regulas 4. panta 1. punkta d) un h) apakšpunktu, kurā kā viens no tās mērķiem ir noteikts nodrošināt apstākļus darbības drošības uzturēšanai visā Savienībā, no vienas puses, un sekmēt elektroenerģijas pārvades sistēmas un elektroenerģijas sektora efektīvu darbību un attīstību Savienībā, no otras puses, un, treškārt, ar šīs pašas regulas 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm, kompetentajām iestādēm un sistēmu operatoriem jārespektē attiecīgajam PSO uzticētā atbildība, lai nodrošinātu sistēmas drošību, tostarp atbilstīgi valstu tiesību aktos noteiktajam.

164 Šajā ziņā prasītāja būtībā apgalvo, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) nedz sniedz PSO iespēju izmantot pietiekamus korektīvos pasākumus, lai pārvaldītu spriegumu vietējā līmenī, nedz arī reģionālajiem centriem iespēju pārvaldīt spriegumu reģionālā līmenī.

165 *ACER* apstrīd prasītājas argumentus un lūdz noraidīt šo pamatu.

166 Tā apstrīd konkrēti sestā pamata pieņemamību, jo tas esot precīza prasītājas Apelācijas valdē jau izvirzīta pamata kopija.

167 Vispirms attiecībā uz sestā pamata pieņemamību jāatgādina, ka prasītājai, ja tā to uzskata par nepieciešamu, ir tiesības Vispārējā tiesā apstrīdēt Apelācijas valdes argumentāciju apstrīdētajā lēmumā, pamatojoties uz šajā valdē jau izvirzītajiem iebildumiem (skat. šī sprieduma 41. punktu). Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma 677.–690. punktā Apelācijas valde ir izklāstījusi iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) neliedz PSO ievērot darbības drošības robežas, it īpaši sprieguma robežas, un tāpēc minētā metodika nav pretrunā Regulas 2017/1485 76. un 77. pantam, lasot tos kopsakarā ar minētās regulas 25. pantu un 4. panta 1. punkta d) un h) apakšpunktu un 2. punkta e) apakšpunktu.

168 No tā izriet, ka prasītājas iebildumi, kuru mērķis ir apstrīdēt šos apstrīdētajā lēmumā Apelācijas valdes paustos apsvērumus, ir pieņemami.

Par to noteikumu pārkāpumu, ar kuriem tiek garantēta sprieguma robežu ievērošana vietējā līmenī

169 Vispirms, kā pamatoti apgalvo prasītāja, jānorāda, ka gan PSO, gan reģionālajiem centriem ir jāievēro sprieguma robežas. Proti, attiecībā uz PSO šis pienākums izriet no Regulas 2017/1485 27. panta 1. punkta un 34. panta 2. punkta un attiecībā uz reģionālajiem centriem – no Regulas 2017/1485 78. panta 2. punkta a) apakšpunkta, kurā minētajiem centriem ir noteikts pienākums veikt *CROSA* procesu, ievērojot darbības drošības robežas, ko PSO ir precizējuši atbilstoši minētās regulas 25. pantam, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 72. pantu.

170 Bez tam jānorāda, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) ir noteikts, ka korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi, kurus koordinē reģionālie centri, ir paredzēti, lai samazinātu plūsmas tīkla elementos ar pārrobežu nozīmi. No tā izriet, ka šī metodika ir paredzēta, lai novērstu darbības drošības pārkāpumus, kas izpaužas kā plūsmas robežu problēmas, savukārt PSO galvenokārt ir atbildīgi par sprieguma robežu ievērošanas nodrošināšanu.

171 Šis pienākumu sadalījums starp reģionālajiem centriem un PSO izriet no PSO priekšlikuma. Proti, no PSO paskaidrojuma 5. lappuses izriet (skat. šī sprieduma 7. punktu), ka pēdējie minētie uzskatīja, ka citus darbības drošības pārkāpumus, piemēram, saistībā ar sprieguma un īsslēguma strāvas robežām, kā minēts Regulas 2017/1485 25. pantā, var labāk risināt vietējā līmenī.

172 Šajā ziņā prasītāja būtībā apgalvo, ka korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi, kuri ir apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) priekšmets, no vienas puses, un korektīvie pasākumi sprieguma robežu ievērošanas nodrošināšanai vietējā līmenī, no otras puses, var nonākt konfliktā, jo pirmie minētie paredz plūsmas samazināšanu, savukārt otrajos var būt nepieciešams to palielināt. Prasītāja piebilst, ka šis "konflikts" nav pietiekami ņemts vērā apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*).

173 Tomēr apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) *CROSA* procesā ir paredzētas vairākas garantijas, kuru mērķis tieši ir nodrošināt sprieguma robežu ievērošanu, izmantojot korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi, kuri tiek veikti šī procesa beigās.

174 Pirmām kārtām, atbilstoši apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 22. panta 4. punktam, lai novērstu tādus darbības drošības robežu pārkāpumus kā sprieguma, īsslēguma strāvas vai stabilitātes robežu pārsniegšana, ir paredzēts, ka katrs *CORE* reģiona PSO veic vietēju novērtējumu un ilgtermiņa darbības drošības analīzi. Konkrēti – šādus pārkāpumus var risināt *CROSA* procesā, kad tiek koordinēti korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi, kā noteikts šīs metodikas 27. pantā, tostarp piemērojot papildu ierobežojumus korektīvajiem pasākumiem ar pārrobežu nozīmi.

175 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 27. pantā ir paredzēta tikai iespēja, nevis pienākums risināt šos sprieguma robežu pārkāpumus *CROSA* procesā. Tomēr, ņemot vērā, ka PSO pastāv šāda iespēja, tas tādējādi var pārliecināties, ka minētajā procesā tiek ievērotas sprieguma robežas tā tīklā.

176 Otrām kārtām, apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 22. panta 5. punktā paredzēts, ka PSO var piemērot papildu sistēmas ierobežojumus, kas atspoguļo citas darbības drošības robežas, kuras minētas tā paša panta 4. punktā, proti, sprieguma robežas, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka *CROSA* process, ciktāl tā mērķis ir optimizēt korektīvos pasākumus, nerada jaunus pamata darbības drošības pārkāpumus vai esošos nepadara smagākus. Tomēr *CROSA* procesā nav jānovērš šie pamata pārkāpumi, bet tie jānovērš saskaņā ar minētās metodikas 22. panta 4. punktu.

177 Lai gan prasītāja atsaucas uz šo pēdējo minēto tiesību normu, lai pamatotu savu argumentāciju, ka *CROSA* procesā koordinētos korektīvos pasākumus nevar izmantot, lai atrisinātu sprieguma robežu pārkāpumus, tā nepierāda, ka šī metodika liedz PSO risināt sprieguma robežu pārkāpumus vietējā līmenī. Gluži pretēji – apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 22. panta 5. punkts nodrošina, ka korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi nekavē PSO iespēju risināt sprieguma robežu pārkāpumus. Bez tam prasītāja nav pierādījusi nedz to, kādā ziņā minētās metodikas 22. panta 5. punkts liedz PSO nodrošināt sprieguma robežu ievērošanu vietējā līmenī, no vienas puses, nedz, kāpēc minētajā metodikā būtu jāparedz korektīvu pasākumu ar pārrobežu nozīmi noteikšana, lai risinātu sprieguma robežu pārkāpumus, no otras puses.

178 Trešām kārtām, apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 27. panta 2. un 5. punktā ir paredzēta iespēja skartajam PSO noraidīt korektīvu pasākumu ar pārrobežu nozīmi, kas ieteikts *CROSA* procesā, ja šī pasākuma īstenošana izraisītu darbības drošības pārkāpumus tā tīklā. Šajā ziņā jānoraida prasītājas arguments, ka šī tiesību norma liedzot PSO nodrošināt sprieguma robežu ievērošanu vietējā līmenī, jo tajā paredzēta tikai iespēja noraidīt korektīvu pasākumu, bet ne definēt vai ieteikt šādu pasākumu, lai risinātu sprieguma problēmas. Prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā minētā tiesību norma liegtu PSO nodrošināt sprieguma robežu ievērošanu vietējā līmenī.

179 Ceturtām kārtām, apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 16. panta 4. punktā PSO ir paredzēta iespēja papildināt šo metodiku ar noteikumiem par tīkla ierobežojumiem, lai tostarp, ja nepieciešams, novērstu sprieguma robežu pārsniegšanu.

180 No tā izriet, ka apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) mērķis ir ņemt vērā PSO vietējā līmenī *CROSA* procesā veiktus korektīvos pasākumus, tomēr neprasot to koordināciju reģionālā līmenī.

181 Tādējādi prasītāja nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka šī sprieduma 175.–180. punktā izvērtētās garantijas nav pietiekamas, lai nodrošinātu, ka PSO ievēro sprieguma robežas vietējā līmenī.

182 Katrā ziņā ar to vien, ka prasītāja vairs nevar veikt noteiktus korektīvus pasākumus, lai nodrošinātu sprieguma robežu ievērošanu tās tīklā, jo šie pasākumi ir rezervēti *CROSA* procesam, nepietiek, lai pierādītu, ka tai nav iespējams nodrošināt minētā tīkla darbības drošību. Proti, nekas nepamato to, ka drošības metodikā (*ROSC*) paredzēts izmantot minimālos jaudas plūsmas ierobežojumus un plānotos atvienojumus, jo runa ir par pasākumiem, kas PSO jāveic vietējā līmenī.

183 Tāpēc prasītāja nevar pārmest Apelācijas valdei, ka tā ar apstrīdēto lēmumu ir apstiprinājusi metodiku, kas liedz PSO iespēju izmantot pietiekamus korektīvos pasākumus, lai pārvaldītu spriegumu vietējā līmenī.

Par to noteikumu pārkāpumu, ar kuriem tiek garantēta sprieguma robežu ievērošana reģionālā līmenī

184 Attiecībā uz apgalvoto noteikumu, ar kuriem tiek garantēta sprieguma robežu ievērošana reģionālā līmenī, pārkāpumu, pirmkārt, prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, lai pamatotu apgalvojumu, ka drošības metodikā (*ROSC*) būtu vispārīgi jāparedz iespēja definēt korektīvos pasākumus ar pārrobežu nozīmi un sistēmas ierobežojumus, kas nepieciešami, lai risinātu sprieguma robežu pārkāpumus.

185 Turklāt atbildes raksta uz repliku 95. punktā *ACER* uzsvēra, ka apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*) jau bija ietverti noteikti korektīvi pasākumi, lai risinātu sprieguma ar pārrobežu nozīmi problēmas, jo atsevišķus korektīvus pasākumus, kas izmantoti, lai risinātu sprieguma robežu pārkāpumus reģionālā līmenī, var arī kvalificēt kā pasākumus ar pārrobežu nozīmi, kuri jākoordinē, piemērojot minēto metodiku.

186 Otrkārt, runājot konkrētāk par plānotajiem atvienojumiem, jākonstatē – lai gan ar apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 8. pantu ir izslēgts, ka Regulas 2017/1485 22. panta 1. punkta d), h), i) un j) apakšpunktā minētos korektīvos pasākumus var izmantot *CROSA* procesā, tā tas nav šīs regulas 22. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto plānoto atvienojumu gadījumā, ko, pretēji prasītājas apgalvojumiem, varētu paredzēt šajā procesā.

187 Turklāt attiecībā uz minimālajiem jaudas plūsmas ierobežojumiem jānorāda, kā to atzinusi *ACER* un prasītāja nav apstrīdējusi, ka nedz Regulas 2017/1485 75. pantā, nedz kādā citā Savienības tiesību normā nav noteikts pienākums šādu pasākumu iekļaut *CROSA* procesā. Katrā ziņā šo minimālo ierobežojumu var paredzēt ikviens individuālais PSO tā individuālā tīkla modelī.

188 Treškārt, ciktāl prasītāja apgalvo, ka šī sprieduma 175.–180. punktā aplūkotās garantijas nenodrošinot pilnīgu saskaņotību starp korektīvajiem pasākumiem ar pārrobežu nozīmi, kas attiecas uz strāvas ierobežojumu pārkāpumiem, un vietējiem korektīvajiem pasākumiem, kuri tiek izmantoti, lai risinātu sprieguma problēmas vietējā līmenī, jānorāda, ka neviena no tiesību normām, uz kurām tā atsaucas, proti, Regulas 2017/1485 25. pants, 34. panta 2. punkts, 72. pants un 76. pants, neļauj secināt, ka šāda situācija būtu prettiesiska.

189 Tāpēc prasītāja nevar pārmest Apelācijas valdei, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir apstiprinājusi metodiku, kas reģionālajiem centriem nenodrošina pietiekamus korektīvos pasākumus, lai pārvaldītu spriegumu reģionālā līmenī.

190 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājai nav izdevies pierādīt, ka Apelācijas valde, apstrīdētajā lēmumā atzīdama, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) nedz vietējā, nedz reģionālā līmenī netraucē darbības drošības robežu – konkrēti sprieguma robežu – ievērošanai un līdz ar to minētā metodika nav pretrunā Regulas 2017/1485 76. un 77. pantam, lasot tos kopsakarā ar šīs regulas 25. pantu un 4. panta 1. punkta d) un h) apakšpunktu un 2. punkta e) apakšpunktu, būtu pieļāvusi tiesību kļūdu. Tāpēc sestais pamats jānoraida.

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētajam lēmumam trūkstot pamatojuma

191 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas valde neesot pietiekami pamatojusi apstrīdēto lēmumu un tādējādi pārkāpusi LESD 296. pantu un Regulas 2019/942 28. panta 4. punktu. Šī apgalvojuma pamatojumam prasītāja apstrīdētajā lēmumā min piecus Apelācijas valdes vērtējumu piemērus, kuri tās ieskatā nav pietiekami pamatoti un ir juridiski apstrīdami. Konkrētāk – prasītāja atsaucas uz apstrīdētā lēmuma 556., 559., 574., 605. un 644. punktu, kurus, kā tā norāda, tā ir detalizētāk apstrīdējusi savos pamatos.

192 *ACER* apstrīd prasītājas argumentus un lūdz noraidīt šo pamatu.

193 Šajā ziņā jāatgādina, ka LESD 296. panta otrajā daļā prasītais pamatojums jāpielāgo attiecīgā tiesību akta būtībai un tajā skaidri un nepārprotami jānorāda iestādes, kura izdevusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentā tiesa veikt attiecīgu pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu jāizvērtē atkarībā no lietas apstākļiem, it īpaši no izskatāmā tiesību akta satura, norādītā pamatojuma rakstura un interesēm paskaidrojumu saņemšanā, kas var būt šī tiesību akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrās daļas prasībām, jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumus, 2004. gada 15. jūlijs, Spānija/Komisija, C-501/00, EU:C:2004:438, 73. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 29. jūnijs, *E-Control*/*ACER*, T-63/16, nav publicēts, EU:T:2017:456, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

194 Tomēr Apelācijas valdei nevar prasīt sniegt izklāstu, kurā izsmeļoši viens pēc otra būtu aplūkoti visi tajā paustie lietas dalībnieku argumenti. Tātad pamatojums var būt netiešs – ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kāpēc ticis pieņemts Apelācijas valdes lēmums, un kompetentajai tiesai – gūt pietiekamu informāciju savas pārbaudes veikšanai (skat. spriedumu, 2017. gada 29. jūnijs, *E-Control*/*ACER*, T-63/16, nav publicēts, EU:T:2017:456, 69. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka Apelācijas valdei nevar prasīt, lai tā pārbauda un skaidri pamato katra tajā uzsāktā procesā izvirzītā argumenta noraidīšanu.

195 Tāpat jāatgādina, ka pienākums pamatot lēmumus ir būtiska formalitāte, kura nošķirama no jautājuma par pamatojuma pamatotību, kas attiecas uz strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības. Proti, lēmuma pamatojumu veido formāla to pamatu izklāstīšana, uz kuriem šis lēmums balstīts. Ja šajos pamatos ir pieļautas kļūdas, tie skar lēmuma tiesiskumu pēc būtības, nevis tā pamatojumu, kas var būt pietiekams, pat ar kļūdainu pamatu izklāstījumu (skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. punkts un tajā minētā judikatūra).

196 No tā izriet, ka Apelācijas valdes vērtējuma piemēriem, kurus prasītāja uzskata par "juridiski apstrīdamiem", nav nekādas nozīmes, ciktāl ar tiem tiek pamatots tās otrais pamats, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētajam lēmumam trūkstot pamatojuma.

197 Ievērojot šo atrunu, dažādie Apelācijas valdes vērtējumu piemēri, kurus prasītāja minējusi šī pamata atbalstam, jāizvērtē, ņemot vērā šī sprieduma 193.–195. punktā minēto judikatūru.

198 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 556. punktā neesot atbildējusi uz iebildumu, kuru tā bija izvirzījusi šajā valdē un kurš attiecas uz faktu, ka korektīvo pasākumu ar pārrobežu nozīmi definīcija, kas izmantota apstrīdētajā drošības metodikā (*ROSC*), neatbilst Regulas 2017/1485 21. panta 1. punkta prasībām, jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 552.–558. punktā Apelācijas valde ir izklāstījusi iemeslus, kāpēc apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 9. pantā iezīmētā atšķirība starp korektīviem pasākumiem ar pārrobežu nozīmi un korektīviem pasākumiem bez pārrobežu nozīmes atbilst šai tiesību normai.

199 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 559. punktā neesot analizējusi apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) atbilstību Savienības tiesībām, jo tā neesot paskaidrojusi, kādā veidā šajā metodikā ir ievērots PSO priekšlikums, jākonstatē, ka minētajā punktā Apelācijas valde ir izskaidrojusi iemeslus, kāpēc šī metodika atbilst šim priekšlikumam, konkrētāk – tā 10. panta 1. punktam.

200 Izvērtējot pirmo pamatu, no šī sprieduma 46. punktā formulētajiem vērtējumiem katrā ziņā izriet, ka *ACER* nav saistoša kompetento VRI paustā nostāja un ka tā, ņemot vērā tai piešķirtās lēmumu pieņemšanas pilnvaras un lai efektīvi izpildītu savas regulatīvās funkcijas, var grozīt PSO priekšlikumus pirms to apstiprināšanas. No tā izriet, ka atbilstoši Savienības tiesību aktiem apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) varēja atšķirties no PSO priekšlikumiem un līdz ar to Apelācijas valdei nebija pienākuma sīkāk paskaidrot, kā šajā metodikā tika ievēroti minētie priekšlikumi.

201 Treškārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 574. punktā neesot atbildējusi uz tās iebildumu par to, ka apstrīdētā drošības metodika (*ROSC*) liedzot PSO izmantot rīkus, kas tiem ļautu īstenot savu atbildību darbības drošības un plūsmu pārvaldību joma, jākonstatē, ka Apelācijas valdes argumentācija šajā ziņā ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 553.–559. un 568.–573. punktā. Pēdējos minētajos punktos Apelācijas valde būtībā paskaidro, ka apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) tvērumā neietilpst visi korektīvie pasākumi un PSO joprojām var individuāli aktivizēt atsevišķus pasākumus, lai īstenotu savu atbildību saistībā ar to tīkla darbību.

202 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Apelācijas valdes secinājumi apstrīdētā lēmuma 605. punktā esot "vienkārši nepareizi", jo apstrīdētās drošības metodikas (*ROSC*) 37. panta 2. punktā neesot paredzēts koordinēts reģionāls tekošās dienas darbības drošības novērtējums, prasītāja ar to apstrīd tās argumentācijas pamatotību, ko minētā valde izklāstījusi apstrīdētā lēmuma 605. punktā, nevis šī lēmuma pamatojumu. Tāpēc un ņemot vērā šī sprieduma 195. punktā minēto judikatūru, šis iebildums jānoraida kā neatbilstošs šī pamata atbalstam.

203 Piektkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 644. punktā esot norādījusi, ka prasītāja iebilst pret reģionālo koordināciju, lai gan tas tā nav, jākonstatē, ka patiesībā prasītāja apstrīd arī šī Apelācijas valdes vērtējuma pamatotību, nevis apstrīdētā lēmuma pamatojumu un prasītāja to ir arī atzinusi replikas rakstā, norādīdama, ka "piektais piemērs [ko tā

citē] drīzāk atspoguļo viedokļu atšķirības starp lietas dalībniekiem, nevis pamatojuma trūkumu". Tālab, ņemot vērā šī sprieduma 195. punktā minēto judikatūru, šis iebildums nav atbilstošs, lai atbalstītu šo pamatu.

204 No iepriekš minētā izriet, ka Apelācijas valde ir pietiekami pamatojusi apstrīdēto lēmumu, un tālab otrais pamats jānoraida.

205 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītājas prasība jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

206 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *ACER* prasījumiem.

207 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Polijas Republika, kas ir iestājusies šajā lietā prasītājas prasījumu atbalstam, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) tiesāšanās izdevumus.**

3) **Polijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 25. septembrī.

[Paraksti]